a mortuis tertia die ⁊ predicari ī
nomine eius penitentiā ⁊ remiſſi
onem peccatoꝝ in omnes gentes
incipiētibꝫ ab iheroſolima. Vos
autem teſtes eſtis horum. Et ego
mittam promiſſum patris mei in
vos. vos aūt ſedete ī ciuitate quo
aduſqꝫ induamini virtute ex alto
Eduxit aūt eos foras in bethaniā
⁊ eleuatis manibꝯ ſuis benedixit
eis. Et factum eſt duꝫ benediceret
illis receſſit ab eis ⁊ ferebat̄ in ce
lum. Et ipi adorātes regreſſi ſunt
ī ihr̄lm cū gaudio magno ⁊ erāt
ſemper in templo laudantes ⁊ be
nedicētes deū amē.

Explicit euangeliū ſm̄ Lucā.
Incipit prologus in euange
liuꝫ ſc̄dm Johannem.

HIc eſt iohēs euāge
liſta vnꝯ ex diſcipu
lis domini qui v̄go
a deo electus ē queꝫ
de nupcijs volenteꝫ
nubere vocauit deus. Cui virgini
tatis in hoc duplex teſtimonium
datur in euangelio ꝙ et pre cete
ris dilectus a deo dicit̄ ⁊ huic ma
trem ſuam de cruce cōmendauit
dominus ut virginem virgo ſer
uaēt. Deniqꝫ manifeſtans in euā
gelio ꝙ erat ipſe incorruptibilis
verbi opus inchoans: ſolus ver
bum carnem factum eē nec lumē
a tenebris comprehenſū fuiſſe te
ſtatur. primū ſignuꝫ ponens qđ
ī nupcijs fecit dominus oſtēdens
ꝙ ipſe erat ut legentibus demon
ſtraēt ꝙ vbi dominus inuitatus
ſit deficere nuptiarum vinuꝫ debe
at ⁊ veteribus immutatis: noua
omnia que a criſto instituuntur
appareant. Hoc auteꝫ euangeliū
ſcripſit ī aſia poſteaq̄ ī pathmos
inſula apocalipſim ſcripſerat ut
cui ī pn̄cipio canonis incorruptibile
pn̄cipiū prenotat̄ ī geneſi. ei etiā
incorruptibilis finis per virgineꝫ
in apocalipſi redderetur dicente
criſto ego ſum alpha et o. Et hic
eſt iohannes qui ſciens superue
niſſe diem receſſus ſui: conuocatis
diſcipulis ſuis in epheſo: per mul
ta ſignoruꝫ experimenta ꝓmens
criſtum deſcendens in defoſſum ſe
pulture ſue locum facta oratione
poſitus eſt ad patres ſuos taꝫ ex
traneus a dolore mortis q̄ꝫ a corru
ptione carnis inuenitur alienus
Tamen poſt omnes euangelium
ſcripſit et hoc virgini debebatur.
Quorum tamen vel ſcriptorū tem
poris diſpoſitio vel librorum ordi
nacō ideo a nobis per ſingula nō
exponitur: ut ſciendi deſiderio col
lato ⁊ querentibus fructus labo
ris ⁊ dō magiſterij doctrina ſuet.

Explicit prologus. Inci
pit euāgeliū ſc̄dm Johēm.

IN principio erat
verbum ⁊ verbū
erat apud deum
⁊ deus eāt verbū
Hoc erat in pn̄ci
pio apđ deū Oīa
ꝑ ipꝫ facta ſūt ⁊ ſine ipō factū ē nl
Rđ factuꝫ eſt in ipō vita erat ⁊ vi
ta erat lux hominum ⁊ lux in tene
bris lucet et tenebre eam non cō
prehenderunt. Fuit homo miſſus
a deo cui nomen erat iohannes.

Hic venit i teſtimoniū ut teſtimo
niū phiberet de lumine ut om̄es
crederent p illū· Nō erat ille lux ſ
ut teſtimoniū phiberz de lumine
Erat lux vera q̄ illuminat oēm ho
minē venientē in hunc mūdū· In
mūdo erat ⁊ mūdus p ipſū fact⁹
ē ⁊ mūdus eum nō cognouit In
ppria venit ⁊ ſui eū nō receperunt·
Quotqt aūt receperūt eū· dedit eis
poteſtatē filios dei fieri hijs q̄ cre
dūt in noīe eius Qui nō ex ſāgui
nibus neq ex voluntate carnis ne
q ex voluntate viri ſed ex deo na
ti ſūt Et verbū caro factum ē ⁊ ha
bitauit in nob· Et vidim⁹ gloriaz
ei⁹ gloriaz quaſi vnigeniti a pr̄e
plenū gratie ⁊ veritatis· Johan
nes teſtimoniū phibet de ipſo et
clamat dicēs Hic ē quez dixi qui
pt⁹ me venturus ē· aū me factus ē
q prior me erat· Et de plenitudie
eius nos om̄es accepim⁹ ⁊ graci
am p gr̄a q lex p moyſen data
eſt gratia ⁊ veritas p iheſū criſtū
facta ē· Deum nemo vidit vnq̄·
Vnigenitus filius q̄ ē in ſinu pa
tris ipſe enarrauit· Et hoc ē teſti
moniū iohānis qn̄ miſerūt iudei
ab ieroſolimis ſacerdotes ⁊ leui
tas ad eū ut interrogarēt eū Tu
quis es· Et cōfeſſus ē ⁊ nō nega
uit· Et confeſſus ē q nō ſum ego
xp̄s· Et interrogauerūt eū· Quid
ergo· Helias es tu· Et dixit· Nō
ſum· Propheta es tu· Et rn̄dit Nō
Dixerūt ergo ei· Quis es ut rn̄ſū
demus hijs q̄ miſerūt nos· Quid
dicis de te ipſo · Ait· Ego vox cla
mātis in deſerto dirigite viā dn̄i
ſicut dixit yſaias ppheta Et q̄ miſ
ſi fuerāt erāt ex phariſeis· Et int
rogauerūt eū ⁊ dixerunt ei· Quid
ergo baptiſas ſi tu nō es xp̄s ne
q helias neq ppheta· Reſpondit
eis iohānes dicēs· Ego baptiſo i
aqua medius aūt vr̄m ſtetit quē
vos neſcitis Ipſe ē qui pt⁹ me ve
turus eſt q̄ aū me factus ē cuius
ego nō ſum dign⁹ ut ſoluā eius
corrigiā calciamēti· Hec in betha
nia facta ſūt trās iordanem vbi
erat iohannes baptiſās· Altera
die vidit iohānes ihm venientem
ad ſe ⁊ ait· Ecce agn⁹ dei ecce qui
tollit peccata mūdi· Hic ē de quo
dixi· Poſt me venit vir q̄ aū me fa
ctus ē q prior me erāt ⁊ ego neſci
ebā eū· Sed ut manifeſtet̄ in iſra
hel ppterea veni ego in aqua bap
tiſās· Et teſtimoniū phibuit io
hānes dicens· Quia vidi ſpūm
deſcendētem quaſi colūbā de celo
⁊ manſit ſup eū· Et ego neſciebā
eū ſed q̄ miſit me baptiſare in aq̄
ille mihi dixit· Sup quez videris
ſpūm deſcēdentem ⁊ manētez ſup
eū hic ē qui baptiſat i ſpū ſācto·
Et ego vidi ⁊ teſtimoniū phibui
q hic eſt filius dei· Altera die ite
rū ſtabat iohānes ⁊ ex diſcipul
eius duo· Et reſpiciēs ihm ambu
lantē dixit· Ecce agn⁹ dei· Et audi
erūt eū duo diſcipuli loquētez et
ſecuti ſūt ihm· Cōuerſus aūt ihe
ſus ⁊ vidēs eos ſequētes ſe dicit
eis· Quid queritis· Qui dixerunt
ei· Rabbi qd̄ dr̄ interpretatū ma
giſter vbi habitas· Dicit eis Ve
nite ⁊ videte Venerūt ⁊ viderunt
vbi maneret ⁊ apud eū māſerūt
die illo· Hora aūt erat quaſi deci
ma· Erat āt andreas frater ſymo
nis petri vn⁹ ex duob q̄ audieāt

a iohāne ⁊ ſecuti fuerāt eū· Inue
nit hic primū fratrē ſuū ſymonē
⁊ dicit ei Inuenimꝰ meſſiam: qđ
eſt interpretatū criſtus· Et addu
xit eū ad ihesū· Intuitus aūt eum
ihūs dixit Tu es ſymon filius io
hāna: tu vocaberis cephas qđ in
terpretat̄ petrus· In craſtinū vo
luit exire in galileā ⁊ inuenit phi
lippū· Et dicit ei ihūs· Sequere me·
Erat autē philippus a bethſaida
ciuitate andree et petri· Inueīt phi
lippus nathanael ⁊ dicit ei· Quē
ſcripſit moyſes in lege ⁊ ꝓphete: i
uenimus ihūm filiū ioſeph a naza
reth· Et dixit ei nathanael· A na
zareth poteſt aliquid boni eē· Di
cit ei philippus· Veni ⁊ vide· Vi
dit ihūs nathanael venientē ad
ſe ⁊ dicit de eo· Ecce vere iſrahelita
in quo dolus nō ē· Dicit ei natha
nael· Vnđ me noſti· Rn̄dit ihūs
⁊ dixit ei· Priuſq̄ꝫ te philippus vo
caret cū eēs ſub ficu vidi te· Reſpō
dit ei nathanael ⁊ ait· Rabbi tu
es filiꝰ dei: tu es rex iſrł· Rn̄dit ihe
ſus ⁊ dixit ei· Quia dixi tibi vidi te
ſb̄ ficu credis: maiꝰ hijs videbis
Et dicit ei· Amen amē dico vobis
videbitis celū aptū ⁊ angelos dei
aſcendentes ⁊ deſcendentes ſupra
filiū hominis· ¶ Capitulū· ij·

ET die tertia nuptie facte ſūt
in chana galilee ⁊ erat mater
ihū ibi· Vocatus eſt aūt ⁊ ihūs
⁊ diſcipuli eiꝰ ad nuptias· Et defi
ciente vino dicit mater ihū ad eū
Vinū nō habent· Et dicit ei ihūs
Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier· Nō
dum venit hora mea· Dicit mr̄ eiꝰ
miniſtris· Quodcūq̄ꝫ dixerit vob̄
facite· Erant aūt ibi lapidee ydrie
ſex poſite ſcđm purificacōem iude
orū capiētes ſingule metretas bi
nas vel ternas· Dicit eis ihūs· Im
plete ydrias aqua· Et impleuerūt
eas vſq̄ꝫ ad ſūmū· Et dicit eis ihe
ſus· Haurite nūc ⁊ ferte architri
clino· Et tulerūt· Vt aūt guſtauit
architriclinꝰ aquā vinū factam ⁊
nō ſciebat vn̄ eēt· miniſtri autē
ſciebant q̄ hauſerāt aquā vocat
ſponſū architriclinꝰ ⁊ dicit ei Oīs
homo p̄mū bonū vinū ponit ⁊ cū
inebriati fuerint tūc id qđ deterius
eſt· Tu aūt ſeruaſti bonū vinum
vſq̄ꝫ adhuc· Hoc fec̄ initiū ſigno
rū ihūs i chana galilee ⁊ manife
ſtauit gloriā ſuā ⁊ crediderūt i eū
diſcipuli eiꝰ· Poſt hoc deſcendit
capharnaū ipſe ⁊ mater eiꝰ ⁊ frēs
eiꝰ ⁊ diſcipuli eiꝰ et ibi manſerūt
nō multis diebꝰ· Et ꝓpe erat paſ
cha iudeorū ⁊ aſcēdit ihūs ihieroſo
limā ⁊ iuenit i tēplo vendētes bo
ues ⁊ oues ⁊ colūbas ⁊ nūmula
rios ſedētes· Et cū feciſſꝫ q̄ſi flagel
lū de funicul̄ omēs eiecit de tēplo
ouesq̄ꝫ ⁊ boues ⁊ nūmulariorū ef
fudit es ⁊ mēſas ſubūtit· Et hijs q̄
colūbas vendebāt dixit· Auferte
iſta hic ⁊ nolite facē domū patris
mei domū negotiacōis· Recordati
ſunt vero diſcipuli eiꝰ q̄ ſcriptū ē
zelꝰ domꝰ tue comedit me· Rn̄de
rūt ḡ iudei ⁊ dixerūt ei· Qđ ſignū
oñdis nob̄ q̄ hec facit· Rn̄dit ihūs
⁊ dixit eis· Soluite tēplū hoc ⁊ i tri
bꝰ diebꝫ excitabo illud· Dixerūt ḡ
iudei· Quadraginta ⁊ ſex ānis edi
ficatū ē tēplū hoc ⁊ tu in tribꝰ die
bꝰ excitab̄ illđ· Ille āt dicebat de
templo corpis ſui· Cū ergo reſur
rexiſſet a mortuis: recordati ſunt

diſcipuli ei⁹ quia hoc dicebat et
crediderūt ſcripture ⁊ ſermoni quē
dixit ihūs. Cū aūt eſſet iheroſoli
mis in paſcha in die feſto multi
crediderūt in noīe ei⁹ videntes ſiḡ
eius q̄ faciebat. Ipſe aūt ihūs nō
credebat ſemetipſū eis. eo ꝙ ipſe
noſſet oēs ⁊ ꝙ opus ei nō erat
ut quis teſtioniū phiberet de ho
mine. Ipſe eni ſciebat q̄d eſſet in
homine. ¶ Ca. iij.

Erat aūt hō ex phariſeis ny
codemus noīe pnceps iude
orū. Hic venit ad ihm nocte ⁊ dixit
ei. Rabbi ſcimus ꝙ a deo veniſti
magiſter. Nemo eni poteſt hec ſi
gna facere q̄ tu facis niſi fuerit de
us cū eo. Rn̄dit iheſus ⁊ dixit ei.
Amē amen dico tibi niſi q̄s rena
tus fuerit denuo nō poteſt videre
regnū dei. Dicit ad eū nycodemus
Quō pōt hō naſci cum ſit ſenex.
Nūquid pōt in ventrē matris ſue
iterato introire ⁊ renaſci. Rn̄dit ihe
ſus Amen amē dico tibi niſi quis
renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpū ſan
cto nō pōt introire in regnum dei
Qd natū ē ex carne caro eſt ⁊ qd
natum ē ex ſpū ſpiritus ē. Nō mi
reris ꝙ dixi tibi oportet vos naſci
denuo. Spūs vbi vult ſpirat ⁊ vo
cē eius audis ſed neſcis vn̄ veni
at aut quo vadat. Sic eſt oīs q̄
natus ē ex ſpū. Rn̄dit nycodem⁹
et dixit ei. Quō poſſunt hec fieri.
Rn̄dit iheſus ⁊ dixit ei. Tu es ma
giſter in iſrahel ⁊ hec ignoras.
Amē amē dico tibi ꝙ qd ſcimu⁹
loquimur ⁊ qd vidim⁹ teſtamur
⁊ teſtimoniū noſtꝝ nō accipitis
Si terrena dixi vobis ⁊ non credi
tis quō ſi dixero vobis celeſtia cre
detis. Et nemo aſcendit in celum
niſi qui deſcēdit de celo filius ho
minis q̄ ē in celo. Et ſicut moyſes
exaltauit ſerpētem in deſerto. ita
exaltari oportꝫ filiū hōis ut oīs
q̄ credit in ipſo nō pereat. ſꝫ habe
at vitam eternā. Sic eni deus di
lexit mūdū ut filiū ſuū vnigenitū
daret ut oīs qui credit in eū non
pereat ſed habeat vitā eternam.
Nō eni miſit deus filiū ſuū in mū
dū ut iudicet mūdū ſed ut ſalue
tur mūd⁹ p ipſum. Qui credit in
eū nō iudicat. Qui aūt nō credit
iam iudicatus ē ꝙ nō credidit in
noīe vnigeniti filij dei. Hoc ē aūt
iudiciū ꝙ lux venit in mūdū et di
lexerūt hōies magis tenebras q̄
lucē. Erāt eni eoꝝ mala opa. Oīs
eni qui male agit odit lucē ⁊ non
venit ad lucē ut nō arguātur ope
ra eius. Qui aūt facit veritatē venit
ad lucē ut manifeſtent opa ei⁹
ꝙ in deo ſūt facta. Poſt hec venit
iheſus ⁊ diſcipuli eius in iudeam
terrā ⁊ illic morabat cū eis ⁊ bap
tiſabat. Erat aūt ⁊ iohānes bap
tiſās in enon iux ſalim ꝙ aq̄ ml
te erāt illic ⁊ veniebant ⁊ baptiſa
bātur. Nōdum eni miſſus fuerat
iohānes in carcerē. Facta ē autē
queſtio ex diſcipulis iohānis cū
iudeis de purificatōne. Et venerūt
ad iohānē ⁊ dixerunt ei. Rabbi
q̄ erat tecū trās iordanē. cui tu te
ſtimoniū phibuiſti ecce hic bap
tiſat ⁊ oēs veniūt ad eū. Reſpon
dit iohānes ⁊ dixit. Nō poteſt ho
mo accipe quicq̄ niſi fuerit ei da
tū de celo. Ipſi vos mihi teſtimo
niū phibetis ꝙ dixerim. nō ſum
ego xp̄s ſed ꝙ miſſus ſū an̄ illū

Qui habet ſponſaʒ ſponſus ē: ami
cus aūt ſpōſi qui ſtat ⁊ audit euʒ
gaudio gaudet ꝑpter vocē ſponſi
Hoc ergo gaudiū meū impletuʒ
ē. Illū oportet creſcere. me aūt mi
nui. Qui deſurſuʒ venit ſup oēs ē.
Qui ē de terra de t̄ra ē ⁊ de terra lo
quit̄. q̄ de celo venit ſup oēs ē. Et
qđ vidit ⁊ audiuit hoc teſtat̄: te
ſtimoniū eius nemo accipit. Qui
āt acceperit ei⁹ teſtimoniū ſigna
uit. ꝙ deus verax eſt Queʒ em̄ mi
ſit deus: verba dei loquitur. Non
em̄ ad menſurā dat deus ſpiritū
Pat̄ diligit filiū ⁊ oīa dedit in ma
nu eius. Qui credit in filiū habet
vitā eternā. q̄ aūt incredul⁹ eſt fi
lio nō videbit vitā. ſed ira dei ma
net ſup eum.

¶ Ca. iiij.

Ut ergo cognouit iħus ꝙ au
dierūt phariſei ꝙ iħus plu
res diſcipulos facit ⁊ baptiſat q̄
ioħes: quāq̄ iħus nō baptiſaret
ſꝫ diſcipuli ei⁹: reliquit iudeam et
abijt iteꝝ in galileaʒ. Oportebat
aūt eū tranſire p ſamariā. Venit
ergo in ciuitatē ſamarie que dicitur
ſychar iuxta prediuʒ qđ dedit ia
cob ioſeph filio ſuo. Erat aūt ibi
fons iacob. Iħus aūt fatigat⁹ ex
itinere: ſedebat ſic ſup̄ fontē. Ho
ra aūt erat quaſi ſexta Venit mu
lier de ſamaria haurire aquā Dic̄
ei iħus. Da mihi bibere. Diſcipuli
em̄ ei⁹ abierāt i ciuitateʒ ut cibos
emerēt. Dicit ergo ei mulier illa
ſamaritana. Quō tu iude⁹ cuʒ ſis
bibere a me poſcis q̄ ſū mulier ſa
maritana. Nō em̄ coutunt̄ iudei
ſamaritanis. Rn̄dit iħus ⁊ dixit
ei. Si ſcires donū dei ⁊ q̄s eſt q̄ dic̄
tibi da mihi bibere: tu forſitan pe
tiſſes ab eo et dediſſet tibi aquaʒ
viuā. Dicit ei mulier. Dn̄e: neq̄ in
quo haurias habes ⁊ puteus al
tus eſt. Vn̄ ergo hēs aquā viuā.
Nunquid tu maior es pr̄e noſtro
iacob qui dedit nob̄ puteū ⁊ ipſe
ex eo bibit ⁊ filij ei⁹ ⁊ pecora ei⁹.
Rn̄dit iħus ⁊ dixit ei. Oīs qui bi
bit ex aqua hac ſitiet iteruʒ. Qui
aūt biberit ex aq̄ quā ego dabo ei
nō ſitiet in eternū. ſꝫ aqua quam
ego dabo ei fiet in eo fons aque
ſalientis in vitā eternā. Dicit ad
eū mulier. Dn̄e da m̄ hāc aquaʒ
ut nō ſitiā neq̄ veniaʒ huc hauri
re. Dixit ei iħus. Vade voca viruʒ
tuuʒ ⁊ veni huc. Rn̄dit mulier ⁊
dixit. Nō habeo virū. Dicit ei iħs
Bn̄ dixiſti: ꝙ nō habeo viꝝ Quiq̄
em̄ viros habuiſti ⁊ nūc quē ha
bes nō eſt tu⁹ vir. Hoc vere dixi
ſti. Dicit ei mulier. Dn̄e: video q̄a
ꝓpħa es tu. Patres noſtri i mon
te hoc adorauerunt ⁊ vos dicitis
ꝙ iheroſolimis eſt locus vbi ado
rare oportet. Dicit ei iħs. Mulier
crede mihi. quia veniet hora quā
do neq̄ in mōte hoc neq̄ in ihero
ſolimis adorabitis patrem. Vos
adoratis quod neſcitis: nos ado
ramus qđ ſcimus. quia ſalus ex
iudeis eſt. Sed venit hora ⁊ nunc
eſt quando veri adoratores adora
bunt patreʒ in ſpiritu ⁊ veritate.
Nam ⁊ pater tales querit qui ado
rent eum. Spiritus eſt deus ⁊ eos
qui adorant eum in ſpiritu ⁊ veri
tate oportet adorare. Dicit ei mu
lier. Scio quia meſſias venit qui
dicitur criſtus. Cum ergo vene
rit ille nobis annuntiabit oīa. Di
cit ei iħus. Ego ſū q̄ loquor tecum

Et ꝯtinuo venerũt diſcipuli ei⁹ ⁊
mirabant̄ ꝙ cũ muliere loqueba
tur. Nemo tñ dixit. quid queris ā
quid loq̄ris cũ ea. Reliq̄t ḡ ydriā
ſuā mulier ⁊ abijt in ciuitatē ⁊ di
cit illis hominib⁹. Venite ⁊ vide
te hoiem qui dixit m̄ oīa quecũq̄ʒ
feci. Nũquid ipſe eſt xp̄us. Exierũt
de ciuitate ⁊ veniebant ad eũ. In
terea rogabant eũ diſcipuli dicē
tes. Rabbi mãduca. Ille autē di
xit eis. Ego cibũ habeo mãducarē
quē vos neſcitis. Dicebant ḡ di
ſcipuli ad inuicē. Nũquid aliq̄s
attulit ei mãducare. Dicit eis ihe
ſus. Meus cib⁹ eſt ut faciā volun
tatē ei⁹ q̄ miſit me ut pficiā opus
eius. Nōne vos dicitis ꝙ adhuc
q̄tuor mēſes ſunt ⁊ meſſis venit.
Ecce dico vob̄. leuate oculos vr̄os
⁊ videte regiones. ꝙ albe ſũt iam
ad meſſē. Et qui metit mercedem
accipit ⁊ cõgregat fructũ in vitā
eternā ut ⁊ q̄ ſeminat ſimul gau
deat ⁊ q̄ metit. In hoc eñ eſt v̄bũ
verũ. ꝙ alius eſt q̄ ſeminat ⁊ ali⁹
ē q̄ metit. Ego miſi vos metere q̄d
vos nō laboraſtis. alij laborauer̄t
⁊ vos in labores eoꝝ itroiſtis. Ex
ciuitate aũt illa multi crediderũt
in eũ ſamaritanoꝝ ꝓpt̄ verbũ mu
lieris teſtimoniũ phibentis. ꝙ di
xit m̄ oīa quecũq̄ʒ feci. Cũ veniſ
ſent ḡ ad illũ ſamaritani: rogaue
rũt eũ ut ibi maneret. Et manſit
ibi duos dies. Et multo plures cre
diderũt ꝓpt̄ ſermonē ei⁹. Et mulie
ri dicebant ꝙ iã nō ꝓpt̄ tuã loq̄
lã credim⁹. Ipſi eñ audiuimus
⁊ ſcim⁹. ꝙ hic ē vere ſaluator mũ
di. Poſt duos aũt dies exijt inde
⁊ abijt in galileā. Ipſe eñ ihūs te
ſtimoniũ phibuit. ꝙ ꝓpha ī ſua
patria honorē nō habet. Cũ ḡ ve
niſſet in galileā exceperunt eũ ga
lilei cũ oīa vidiſſent que fecerat
iheroſolimis ī die feſto. Et ipſi eñ
venerãt ad diē feſtũ. Venit ergo
iterũ ī chana galilee vbi fec̄ aquā
vinũ. Et erat quidā regul⁹ cuius
fili⁹ īfirmabat̄ capharnauʒ. Hic
cũ audiſſet ꝙ ihūs aduenire a
iudea ī galileā abijt ad eũ ⁊ roga
bat eũ ut deſcēderet ⁊ ſanaret filiũ
eius. Incipiebat eñ mori. Dixit ḡ
ihūs ad eũ. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia vi
deritis nō creditis. Dicit ad eũ re
gulus. Dñe deſcēde priuſq̄ moriat̄
filius me⁹. Dicit ei ihūs. Vade fi
lius tu⁹ viuit. Credidit hō ſmoni
quē dixit ei ihūs ⁊ ibat. Iam aũt
eo deſcendēte ſui occurrerūt ei ⁊ nũ
ciauerũt dicentes. ꝙ filius ei⁹ vi
ueret. Interrogabat ḡ horam ab
eis in q̄ melius habuerit. Et dixe
rũt ei. q̄a heri hora ſeptīa reliquit
eũ febris. Cognouit ḡ pat̄ ꝙ illa
hora erat in q̄ dixit ei ihūs filius
tuus viuit ⁊ credidit ipſe ⁊ domus
ei⁹ tō. Hoc iterũ ſecũdũ ſignũ fec̄
ihūs cũ veniſſet a iudea ī galileā.

¶ Ca. v.

Poſt hec erat dies
feſtus iudeoꝝ ⁊ aſcēdit ihūs
iheroſolimā. Eſt aũt iheroſolimis
ꝓbatica piſcina que cognomina
bat̄ hebraice bethſaida q̄nq̄ por
ticus hñs. In hijs iacebat multi
tudo magna lãguētiũ cecoꝝ clau
doꝝ aridoꝝ expectantiũ aque mo
tũ. Angelus aũt dñi deſcendebat
ſcd̄m temp⁹ ī piſcinā ⁊ moueba
tur aqua. Et qui p̄m⁹ deſcendiſſʒ
in piſcinā poſt motõem aque ſa
nus fiebat a quacũq̄ʒ detinebat̄

ĩfirmitate·Erat aũt quidã homo
ibi triginta ⁊ octo annos hñs in
infirmitate ſua·Hunc cũ vidiſſet
ihũs iacentẽ ⁊ ꝯgnouiſſet q͛ iaꝫ
multũ tpꝰ haberet dicit ei·Vis
ſanꝰ fieri·Rñdit ei languidus·
Dñe:hoĩeꝫ nõ habeo ut cũ turba
ta fuerit aqua mittat me in piſci
nã·Dũ venio ei ego:alius añ me
deſcendit·Dicit ei ihs·Surge:tol
le grabatũ tuũ ⁊ ambula·Et ſta
tim ſanus factꝰ eſt hõ ille ⁊ ſuſtu
lit grabatũ ſuũ ⁊ ãbulabat·Erat
aũt ſabbatũ in die illo·Dicebant
ergo iudei illi qui ſanatus fueãt·
Sabbatũ eſt:nõ licet tibi tollere
grabatũ tuuꝫ·Rñdit eis·Qui me
ſanũ fecit ille mihi dixit:tolle grã
batuꝫ tuũ ⁊ ambula·Interrogaue
rũt ergo eũ·Quis ẽ ille hõ q̃ dixit tibi
tolle grabatũ tuũ ⁊ ambula·Is
aũt qui ſanꝰ fueãt effectꝰ neſcie
bat q̃s eẽt·Ihs enĩ declinauit a
turba ꝯſtituta in loco·Poſtea in
uenit euꝫ ihs in templo ⁊ dixit
illi·Ecce ſanus factus es:iam noli
peccare ne deteriꝰ tibi aliq̃d cõtin
gat·Abijt ille homo ⁊ nũtiauit iu
deis q͛ ihs eẽt qui fecit eũ ſanũ
Propterea ꝑſequebant iudei ihe
ſũ·q͛ hec faciebat ĩ ſabbato·Ihe
ſus aũt rñdit eis·Pat meus vſqꝫ
modo opat ⁊ ego operor·Propte
rea ergo magis querebant eũ iu
dei interficere·q͛ non ſolũ ſoluebat
ſabbatũ·ſꝫ ⁊ prẽꝫ ſuũ dicebat deũ
equalẽ ſe faciens deo·Rñdit itaqꝫ
ihs ⁊ dixit eis·Amen amẽ dico
vob̃ nõ põt filiꝰ a ſe facere quicq̃
niſi qđ viderit patrẽ facientẽ·Que
cũqꝫ enĩ ille fecerit:hec et filiꝰ ſilr
facit·Pat enĩ diligit filiũ ⁊ oĩa de

monſtrat ei que ipſe facit ⁊ maio
ra hijs demõſtrabit ei opa ⁊ vos
miremini·Sicut enĩ pater ſuſcitat
mortuos ⁊ viuificat:ſic ⁊ filiꝰ q̃s
vult viuificat·Neqꝫ enĩ pater iu
dicat quẽq̃·ſꝫ omne iudicium de
dit filio ut oẽs honorificẽt filiũ ſi
cut honorificant prẽm·Qui nõ ho
norificat filiũ:nõ honorificat prẽꝫ
qui miſit illũ·Amen amẽ dico vo
bis·q͛ qui verbũ meũ audit ⁊ cre
dit ei q̃ miſit me:habet vitaꝫ eter
nã·Et in iudiciũ nõ venit·ſꝫ trãſit
a morte in vitaꝫ·Amen amẽ dico
vobis·q͛ venit hora ⁊ nũc eſt qñ
mortui audient vocẽ filij dei ⁊ qui
audierint viuẽt·Sicut enĩ pater
habet vitã in ſemetipõ:ſic dedit ⁊
filio habere vitã in ſemetipſo·Et
poteſtatẽ dedit ei ⁊ iudiciũ facere·
q͛ filius hoĩs ẽ·Nolite mirari hoc
q͛ venit hoã in qua oẽs qui ĩ mo
numentis ſũt audient vocem filij
dei ⁊ ꝓcedent qui bona fecerũt in re
ſurrectioneꝫ vite·q̃ vero male ege
runt in reſurrectionẽ iudicij·Non
poſſum ego a meipõ facere quicq̃
Sicͭ audio iudico ⁊ iudiciũ meuꝫ
iuſtum eſt·q̃a non quero volũta
tem meam·ſꝫ voluntateꝫ eius qui
miſit me·Si ego teſtimoniuꝫ ꝑhi
beo de me:teſtimoniuꝫ meum nõ
eſt verꝫ·Aliꝰ eſt qui teſtimoniuꝫ
perhibet de me ⁊ ſcio quia verum
eſt teſtimonium eius quod ꝑhi
bet de me·Vos miſiſtis ad iohã
nem ⁊ teſtimonium perhibuit ve
ritati·Ego autem non ab homine
teſtimonium accipio·ſed hec di
co:ut vos ſalui ſitis·Ille erãt lucer
na ardens ⁊ lucens·Vos aũt vo
luiſtis ad horã exultare ĩ luce eiꝰ·

Ego habeo teſtimoniū maius io
hanne Opa enī que dedit mī pat
ut pficiā ea. ipſa opa que ego fa
cio teſtimoniū phibent de me. q̄a
pat miſit me. Et qui miſit me pa
ter ipē teſtimoniū phibuit de me
Neq3 vocē ei9 vnq̄ꝫ audiſtis. neq3
ſpetiē ei9 vidiſtis. Et verbū ei9 n̄
habetis i vobis manens. q2 quē
miſit ille huic vos non creditis.
Scrutamini ſcripturās. q2 vos pu
tatis in ipis vitā eternā habere.
Et ille ſunt q̄ teſtimoniū phibent
de me ⁊ non vultis venire ad me
ut vitā habeatis. Claritatē ab ho
minib3 nō accipio ſ3 cognoui vos
q2 dilectionē dei nō habetis in vo
bis. Ego veni in noīe pr̄is mei ⁊ n̄
accepiſtis me. Si alius venerit in
noīe ſuo: illū accipietis Quō vos
poteſtis credere q̄ gloriā ab inuicē
accipitis ⁊ gl'iam que a ſolo deo
eſt nō queritis. Nolite putare q2
ego accuſatur9 ſim vos apud pa
trē. Eſt qui accuſat vos: moyſes
in quo vos ſperatis. Si enī credere
tis moyſi crederetis forſitan ⁊ m̄.
De me enī ille ſcripſit. Si aūt illi9
litteris nō creditis. quō meis ver
bis credetis. Ca. vi.

Post hec abijt ih̄us trās ma
re galilee qd eſt tyberiadis
Et ſeq̄bat eū multitudo magna.
q2 videbant ſig̃ que faciebat ſup
hijs qui infirmabant. Subijt g̃
in montē ih̄us ⁊ ibi ſedebat cum
diſcipul' ſuis Erat aūt pximū pa
ſcha dies feſtus iudeoꝝ Cū ſuble
uaſſet ergo oculos ih̄us ⁊ vidiſ
ſet q2 multitudo maxima veīt ad
eū dicit ad philippū. Vn̄ emem9
panes ut māducent hij. Hoc āt
dicebat tēptans eum Ipē enī ſcie
bat q̄d eēt factur9. Rn̄dit ei phi
lippus. Ducētoꝝ denarioꝝ panes
n̄ ſuffitiūt eis. ut vnuſquiſq3 mo
dicū quid accipiat. Dicit ei vnus
ex diſcipul' eius andreas frat ſy
monis petri. Eſt puer vn9 h̄ qui
habet q̄nq3 panes ordeaceos ⁊ du
os piſces. Sed hec quid ſūt inter
tātos. Dicit g̃ ih̄s. Facite hoīes
diſcūbere. Erat aūt fenū multū in
loco. Diſcubuerūt ergo viri nume
ro quaſi q̄nq3milia Accepit ergo
ih̄us panes et cū grās egiſſet di
ſtribuit diſcūbētib9. Similit ⁊ ex
piſcib9 quantū volebāt. Vt aūt
impleti ſunt. dixit diſcipulis ſuis.
Colligite q̄ ſupauerūt fragmēta
ne pereant Collegerūt ergo ⁊ im
pleuerunt duodecī cophinos fra
gmētoꝝ ex q̄nq3 panib3 ordeaceis
q̄ ſup fuerūt hijs qui māducaue
rant. Illi ergo hoīes cū vidiſſent
qd fecerat ſignū dicebāt. Quia h̄
eſt vere pph̄a qui ventur9 ē i mū
dū. Ih̄us ergo cū cognouiſſet q2
venturi eēnt ut raperent eū ⁊ face
rēt eū regē. fugit iteꝝ in montem
ipē ſolus Vt aūt ſero factū eſt de
ſcēderūt diſcipuli ei9 ad mare. Et
cū aſcendiſſent nauim. venerunt
trās mare in capharnaū. Et tene
bre iam facte erant ⁊ nō venerat
ad eos ih̄us. Mare aūt vento ma
gno flāte exurgebat. Cū remigaſ
ſent ergo q̄ſi ſtadia vigintiq̄nq3
aut trigīta. vidēt ih̄m ambulan
tē ſupra mare ⁊ pximū naui fieri
⁊ timuerūt. Ille aūt dicit eis Ego
ſū nolite timere Voluerūt ergo ac
cipere eū in naui et ſtatī nauis fuit
ad terrā quam ibant. Altera die

turba que ſtabat tranſ mare: vi
dit ꝙ nauicula alia nō erat ibi ṅ
vna ⁊ ꝙ nō introiſſ; cū diſcipul
ſuis ihūs in nauim. ſ; ſoli diſcipu
li eiꝰ abiſſent. Alie vero ſupuene
runt naues a tyberiade iuxta locū
vbi manducauerāt panez: grās
agentes deo. Cū ergo vidiſſ; tur
ba ꝙ ihūs nō eēt ibi neq; diſcipu
li eiꝰ aſcenderūt in nauiculas ⁊ ve
nerūt capharnaū querētes ihm
Et cū inueniſſent eu; trans mare
dixerūt ei. Rabi qn̄ huc veniſti.
Rn̄dit eis ihūs ⁊ dixit. Amē amē
dico vob: queritis me nō ꝙ vidi
ſtis ſigna. ſ; q̄a manducaſtis ex
panibꝰ ⁊ ſaturati eſtis. Operami
ni nō cibū qui perit. ſed qui pma
net in vitā eternā quez filiꝰ hoīs
dabit vobis. Hūc ei pater ſigna
uit deus. Dixerūt ḡ ad eū. Quid fa
ciemꝰ ut opemur opa dei. Reſpō
dit ihūs ⁊ dixit eis. Hoc eſt opꝰ
dei ut credatis in eū quē miſit ille
Dixerunt ergo ei. Qd ḡ tu facis ſi
gnū ut videamꝰ ⁊ credamꝰ tibi.
Quid operaris. Patres nr̄i man
ducauerunt manna in deſerto ſic
ſcriptū eſt. Panē de celo dedit eiſ
manducare. Dixit ḡ eis ihūs. Amē
amen dico vobis: non moyſes de
dit vobis panē de celo. ſ; paṫ meꝰ
dat vob panem de celo verū. Pa
nis eni dei eſt qui de celo deſcēdit
⁊ dat vitaz mundo. Dixerūt ḡ ad
eū dn̄e ſemp da nob panē hunc
Dixit aūt eis ihesus Ego ſū panis
vite. Qui venit ad me nō eſuriet
⁊ q̄ credit in me nō ſitiet vnq̄. S;
dixi vob: ꝙ ⁊ vidiſtis me ⁊ nō cre
didiſtis. Omne qd dat m̄ paṫ ad
me veniet ⁊ eū q̄ venit ad me nō

eiciā; foras. ꝙ deſcendi de celo nō
ut faciā voluntatē meā ſed volun
tatez eiꝰ qui miſit me. Hec eni vo
lūtas eis q̄ miſit me patris: ut oē
qd dedit mihi nō perdā ex eo. ſed
reſuſcitez illud in nouiſſimo die.
Hec eſt eni voluntas patris mei
q̄ miſit me ut oīs qui videt filiū ⁊
credit in eū habeat vitā eternam
⁊ ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo
die. Murmurabāt ḡ iudi die illo
ꝙ dixiſſet ego ſū panis viuꝰ qui
de celo deſcendi. Et dicebāt. Nōne
hic eſt filiꝰ ioſeph cuiꝰ noſ nou:
mus patrē ⁊ matrē. Quō ḡ dicit
hic: ꝙ de celo deſcendi. Rn̄dit er
go ihūs ⁊ dixit eis. Nolite murmu
rare i inuicē. Nemo pōt venire ad
me niſi paṫ qui miſit me traxerit
eū et ego reſuſcitabo eū in nouiſſi
mo die. Eſt ſcriptu; in ꝓphetis. Et
erūt oēs docibiles dei. Oīs qui au
diuit a patre et didicit venit ad
me. Nō ꝙ pa̅trem vidit quiſq̄: ni is
q̄ eſt a deo: hic videt patrē. Amen
amen dico vob q̄ credit in me ha
bet vitaz eternā. Ego ſū panis vi
te. Patres veſtri mādueauerunt
māna i deſerto et mortui ſūt. Hic
ē panis de celo deſcendēs: ut ſi q̄s
ex ipō māducauerit non moriaṫ.
Ego ſū panis viuꝰ q̄ de celo deſcē
di. Si quis manducauerit ex hoc
pane viuet i eṫnū. Et panis quē
ego dabo caro mea ē ꝓ mundi vi
ta. Litigabāt ergo iudei ad inuicē
dicētes Quō pōt hic nobis carnē
ſuaz dare ad māducandū. Dixit
ergo eis ihūs. Amen amen dico
vob: niſi māducaueritis carne; fi
lij hoīs et biberitis eius ſāguine;
non habebitis vitam in vobis.

Qui māducat meā carnē ⁊ bibit
meū ſanguinē habet vitā eternā
⁊ ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo
die. Caro em̄ mea vere eſt cibꝰ ⁊
ſāguis meꝰ vere ē potus. Qui mā
ducat meā carnē ⁊ bibit meū ſan
guinē in me manet ⁊ ego in illo.
Sicut miſit me viuens pat̄ ⁊ ego
viuo ꝓpt̄ patrē ⁊ qui manducat
me ⁊ ipſe viuet ꝓpt̄ me. Hic ē pa
nis qui de celo deſcendit. Nō ſicut
māducauerūt pr̄es veſtri māna
⁊ mortui ſunt. Qui māducat hūc
panē viuet in eternū. Hec dixit ī
ſynagoga docens in capharnaū
Multi ḡ audientes ex diſcipulis
eiꝰ dixerūt. Durus eſt h̄ ſmo. Et
quis pōt eū audire. Sciens autē
ih̄us apud ſemetipm̄ qꝛ murmu
rarēt de hoc diſcipuli eiꝰ dixit eis
Hoc vos ſcādaliſat. Si ergo vi
deritis filiū hoīs aſcendētē vbi erāt
prius. Spūs ē q̄ viuificat: caro
nō ꝓdeſt quicꝙ̄ Verba que ego
locutus ſū vob̄ ſpūs ⁊ vita ſūt. Sꝫ
ſunt quidā ex vob̄ qui nō credūt
Sciebat em̄ ab initio ih̄us qui eſ
ſent nō credentes ⁊ q̄s traditurꝰ
eſſꝫ eū. Et dicebat. Propterea di
xi vobis. qꝛ nemo poteſt venire ad
me niſi fuerit ei datū a pr̄e meo.
Ex hoc multi diſcipulorū eiꝰ abie
runt retro ⁊ iaꝫ nō cū illo ambu
labant. Dixit ḡ ih̄us ad duodecī
Nūquid et vos vultis abire. Re
ſpōdit ḡ ei ſymon petrꝰ. Dn̄e ad
quē ibimꝰ. verba vite eterne ha
bes. Et nos credimꝰ ⁊ ꝯgnouimꝰ
qꝛ tu es xp̄us filius dei. Rn̄dit eis
ih̄us. None ego vos duodecī ele
gi ⁊ ex vob̄ vnus dyabolꝰ eſt. Di
cebat autē de iuda ſymonis ſcario
this. Hic em̄ erat traditurus eū
cū eēt vnꝰ ex duodecī. ¶ Ca. vij.
Poſt hec aūt ambulabat ih̄e
ſus in galileā. Non em̄ vole
bat in iudeā ambulare. qꝛ quere
bant eū iudei interficere. Erat autē
ī ꝓximo dies feſtus iudeorū ſceno
phegia. Dixerūt aūt ad eū fratres
eius Tranſi hinc ⁊ vade in iudeā
ut ⁊ diſcipuli tui videāt opa tua
q̄ facis. Nemo q̄ppe ī occulto q̄d
facit ⁊ querit ipſe in palā eē. Si hec
facis manifeſta teipſū mūdo. Neqꝫ
em̄ fratres eiꝰ credebant in eū. Di
cit ḡ eis ih̄s. Tēpus meū nōdū
aduenit. tempꝰ aūt veſtrū ſemp
eſt paratū. Non pōt mūdus odiſſe
vos. me aūt odit. qꝛ ego teſtimo
niū phibeo de illo. qꝛ opa eiꝰ ma
la ſūt. Vos aſcēdite ad diē feſtū
hūc. Ego nō aſcendā ad diē feſtū
iſtū. qꝛ meū tempꝰ nōdū impletū
eſt Hec cū dixiſſet ipſe māſit in ga
lilea Vt aūt aſcēderūt fratres eiꝰ
tūc ⁊ ipſe aſcendit ad diē feſtū nō
manifeſte. ſꝫ q̄ſi in occulto. Iudei
ḡ querebāt eū in die feſto et dice
bant Vbi ē ille. Et murmur mul
tus de eo erāt in turba. Quidā em̄
dicebāt qꝛ bonꝰ eſt. alij autē dice
bāt nō. ſꝫ ſeducit turbas. Nemo
tū palā loquebat̄ de illo ꝓpt̄ me
tū iudeorū. Iaꝫ aūt die feſto medi
ante: aſcēdit ih̄us in templū ⁊ do
cebat. Et mirabant̄ iudei dicētes
Quō hic litteras ſcit cū nō didice
rit. Rn̄dit eis ih̄us et dixit. Mea
doctrina nō ē mea. ſꝫ eiꝰ qui miſit
me. Si quis voluerit volūtatē eiꝰ
facere. cognoſcet de doctrina vtrū
ex deo ſit an ego a meipō loquar.
Qui a ſemetipō loq̄t̄ gl̄iaꝫ ꝓpriaꝫ

querit. Qui aūt querit gloriā eiꝰ
qui miſit eū: hic verax eſt et iniu
ſtitia in illo nō eſt. Nōne moyſes
dedit vobis legē. Et nemo ex vobꝭ
facit legē. Quid me queritis interfi
cere. Rn̄dit turba et dixit. Demo
niū habes. Quis te querit interfice
re. Rn̄dit ihūs ⁊ dixit eis. Vnū
opꝰ feci ⁊ oēs miramini. Propte
rea moyſes dedit vobis circūciſio
nē: nō ꝙ ex moyſe eſt. ſꝫ ex patri
bꝰ. Et in ſabbato circūciditis ho
minē. Si circūciſionē accipit hō i
ſabbato ut nō ſoluat lex moyſi:
m̄ indignamini ꝙ totū hoīez ſal
uū feci in ſabbato. Nolite iudi
care ſcd̄m faciē. ſꝫ iuſtū iudiciū iu
dicate. Dicebāt ḡ quidā ex ihero
ſolimis. Nōne hic eſt quē querūt
interficere. Ecce palā loquit̄ ⁊ nl
ei dicūt. Nūquid vere ꝯgnouerūt
pn̄cipes q̄ꝛ hic eſt xp̄us. Sꝫ hūc
ſcimꝰ vn̄ ſit. xp̄us aūt cū venerit
nemo ſcit vnde ſit. Clamabat ḡ
ihūs in tēplo docens et dicēs. Et
me ſcitis ⁊ vnde ſim ſcitis ⁊ a me
ipō nō veni. ſꝫ eſt verꝰ q̄ miſit me
quē vos neſcitis. Ego ſcio eū et ſi
dixero ꝙ neſcio eū: ero ſimilꝭ vobꝭ
mendax. Sꝫ ſcio eū ꝙ ab ipō ſum
⁊ ipſe me miſit. Querebāt ḡ eū ap
prehendere ⁊ nemo miſit i illū ma
nꝰ. ꝙ nōdū venerat hora eiꝰ. De
turba aūt multi crediderūt in eū
Et dicebāt. Criſtꝰ cū venerit: nun
q̄d plurā ſigna faciet ꝙ̄ q̄ hic facit.
Audierūt phariſei turbā murmu
rantē de illo hec ⁊ miſerūt pn̄cipes
⁊ phariſei miniſtros ut apprehen
derent ihm̄. Dixit ḡ eis ihūs. Ad
huc modicū tp̄s vobiſcū ſū ⁊ va
do ad eū q̄ me miſit. Queretis me
⁊ nō inuenietis ⁊ vbi ego ſū vos
nō poteſtis venire. Dixerūt ḡ iudei
ad ſemetipōs. Quo hic iturus eſt
ꝙ nō inueniemꝰ eū. Nūquid in
diſpſionē gentiū iturus ē ⁊ docitu
rus gētes. Quis ē hic ſermo quē
dixit. queretis me et nō inuenietis
⁊ vbi ſū ego vos nō poteſtis veni
re. In nouiſſimo aūt die magno
feſtiuitatis ſtabat ihūs ⁊ clama
bat dicēs. Si quis ſitit veniat ad
me ⁊ bibat. Qui credit in me ſicut
dicit ſcriptura: flumina de ventre
eiꝰ fluent aq̄ viue. Hoc aūt dixit
de ſpū quē accepturi erāt credētes
in eū. Nōdū em̄ erat ſpūs datus
ꝙ ihūs nōdū erat glorificatus.
Ex illa ḡ turba cū audiſſent hos
ſermones eiꝰ dicebāt. Hic ē vere
ꝓpheta. Alij dicebant. Hic ē xp̄us
Quidā aūt dicebāt. Nunq̄d a ga
lilea venit xp̄us. Nōne ſcriptura
dicit. ꝙ ex ſemine dauid ⁊ de beth
leē caſtello vbi erat dauid venit
xp̄us. Diſſenſio itaqꝫ facta ē i tur
ba ꝓpt̄ eū. Quidā aūt ex ipſis vole
bāt apprehēdere eū. ſꝫ nemo miſit
ſup eū manꝰ. Venerūt ḡ miniſtri
ad pontifices ⁊ phariſeos ⁊ dixe
rūt eis illi. Quare nō adduxiſtis
eū. Rn̄derūt miniſtri. Nūq̄ ſic lo
cutus ē hō ſicut hic homo. Rn̄de
rūt ergo eis phariſei. Nūquid et
vos ſeducti eſtis. Nūquid ex pn̄
cipibꝫ aliq̄s credidit in eū aut ex
phariſeis. Sꝫ turba hec que non
nouit legē: maledicti ſūt. Dixit ni
codemꝰ ad eos: ille qui venit ad
eum nocte qui vnus erat ex ipſis
Nunquid lex noſtra iudicat ho
minem: niſi prius audierit ab ip
ſo et cognouerit quid faciat.

Rñderūt ⁊ dixerūt ei. Nūquid ⁊ tu
galileus es. Scrutare ſcripturas
⁊ vide. qꝛ a galilea ꝓpħa non ſur-
git. Et reuerſi ſunt vnuſquiſqꝫ in
domū ſuam. ¶ Ca. viij.

Jheſus aūt ꝑrexit in montē oliue-
ti ⁊ diluculo iterū venit in templū
⁊ oīs ꝑplꝰ venit ad eū ⁊ ſedēs do-
cebat eos. Adducūt aūt ſcribe et
phariſei mulierē deprehenſā ī ad-
ulterio ⁊ ſtatuerūt eā in medio ⁊
dixerunt ei. Magiſter hec mulier
mō deprehēſa eſt in adulterio. In
lege aūt moyſes mādauit nobis
huiuſmōi lapidare. Tu ergo qd di-
cis. Hoc aūt dicebāt temptātes
eū. ut poſſent accuſare eū. Jheſus
aūt inclinās ſe deorſū digito ſcribe-
bat in terra. Cū ergo ꝑſeuerarent in-
terrogātes eū erexit ſe ⁊ dixit eis
Qui ſine peccato ē veſtrū ꝑmus in
illā lapidē mittat. Et iterū ſe incli-
nans ſcribebat in terra. Audien-
tes aūt hec vnꝰ poſt vnū exibant
incipientes a ſenioribꝰ ⁊ remāſit
ſolus iħs et mulier ī medio ſtās
Erigens autē ſe iħus dixit ei. Mu-
lier vbi ſūt qui te accuſabāt. Ne-
mo te condemnauit. Que dixit. Ne-
mo dn̄e. Dixit aūt iħus. Nec ego
te condēnabo. Vade ⁊ iā ampliꝰ no-
li peccare Iterū ergo locutus ē eis ihe-
ſus dicēs. Ego ſū lux mūdi. Qui ſe-
quit̄ me nō ambulat ī tenebris.
ſꝫ habebit lumē vite. Dixerūt ergo
ei phariſei. Tu de teipō teſtimoniū
ꝑhibes. teſtimoniū tuū nō ē verū
Rñdit iħs ⁊ dixit eis. Et ſi ego te-
ſtimoniū ꝑhibeo de meipō. verū ē
teſtimoniū meū. qꝛ ſcio vn̄ veni
⁊ quo vado. Vos aūt neſcitis vn̄
venio ⁊ quo vado. Vos ſc̄m carnē
iudicatis ego nō iudico quēq̄. Et
ſi iudico ego iudiciū meū verū ē
qꝛ ſolus non ſū. ſꝫ ego ⁊ qui miſit
me pat̄. Et in lege vr̄a ſcriptū eſt
qꝛ duorū hoīm teſtimoniū verū eſt.
Ego ſū qui teſtimoniū ꝑhibeo de
meipō ⁊ teſtimoniū ꝑhibet de me
qui miſit me pat̄. Dicebant ergo ei.
Vbi eſt pat̄ tuus. Rñdit iħus.
Neqꝫ me ſcitis neqꝫ patrē meū. Si
me ſciretis forſitā ⁊ patrē meum
ſciretis. Hec v̄ba locutus eſt iħs
in gazophilatio docens in tēplo.
Et nemo apprehēdit eū. qꝛ necdū
venerat hora eiꝰ. Dixit ergo iterū
eis iħus. Ego vado ⁊ q̄retis me ⁊
in pctō veſtro moriemini. Quo ego
vado vos nō poteſtis venire. Dice-
bāt ergo iudei. Nūquid interficiet
ſemetipm̄. qꝛ dicit quo ego vado
vos nō poteſtis venire. Et dicebat
eis. Vos deorſū eſtis ego de ſuper-
nis ſū. Vos de mundo hoc eſtis
ego non ſū de hoc mundo. Dixi er-
go vob̄ quia moriemini ī peccatis
veſtris. Si enī nō credideritis q̄a
ego ſū moriemini in pctō vr̄o. Di-
cebant ergo ei. Tu quis es. Dicit
eis iheſus. Principiū qui ⁊ loquor
vob̄. Multa habeo de vobis loqui
⁊ iudicare. ſꝫ qui me miſit verax ē
⁊ ego q̄ audiui ab eo hec loq̄r in
mūdo. Et nō cognouerūt quia pa-
trē eiꝰ dicebat deū. Dixit ergo eis
iħus. Cū exaltaueritis filiū hoīs
tūc cognoſcetis q̄a ego ſū ⁊ a me
ipō facio nil. ſꝫ ſicut docuit me pat̄
hec loquor. Et qui me miſit mecū
eſt ⁊ nō reliq̄t me ſolū. quia ego
que placita ſūt ei facio ſemꝑ Hec
illo loquēte multi crediderūt ī eū
Dicebat ergo iheſus ad eos qui

credidernt ei iudeos. Si vos manſe
ritis i ſermone meo: vere diſcipu
li mei eritis et cognoſcetis verita
tē ⁊ veritas liberabit vos. Rñderūt
ei. Semen abrahe ſum⁹ ⁊ nemini
ſeruiuim⁹ vnq̄. Quo tu dicis libe
ri eritis. Rñdit eis ihus. Amen
amē dico vob. q̄r oīs qui facit pec
catū: ſeru⁹ ē peccati. Seru⁹ aūt nō
manet in domo i eternū. fili⁹ ma
net in eternū. Si ḡ vos filius libe
rauerit: vere liberi eritis. Scio q̄r fi
lij abrahe eſtis. ſʒ queritis me inf̄
ficere. q̄r ſermo me⁹ nō capit i vo
bis. Ego qđ vidi apud patrē lo
quor ⁊ vos que vidiſtis apđ pa
trē veſtr̄ facitis. Rñderunt ⁊ dixe
rūt ei. Pat̄ noſter abrahaʒ ē. Dic
eis ihus. Si filij abrahe eſtis: ope
ra abrahe facite. Nunc aūt queri
tis me interficere: hoīem qui verita
tem vob locutus ſū quā audiui a
deo. Hoc abrahā nō fecit. Vos fa
citis opa patris vr̄i. Dixerūt itaq̄
ei. Nos ex fornicatōe nō ſum⁹ na
ti. Vnū patreʒ hēm⁹ deuʒ. Dixit ḡ
eis ihus. Si de⁹ pat̄ veſter eēt: di
ligeretis vtiq̄ me. Ego em̄ ex deo
ꝓceſſi ⁊ veni. Neq̄ em̄ a me ipō ve
ni. ſʒ ille me miſit. Quare loquelā
meā nō ꝯgnoſcitis. Quia nō pote
ſtis audire ſermoneʒ meū. Vos
ex prē dyabolo eſtis ⁊ deſideria pa
tris veſtri vultis facē. Ille homici
da erat ab initio ⁊ i veritate nō ſte
tit. q̄r nō ē veritas i eo. Cū loquit̄
mēdatiū ex ꝓprijs loquit̄. q̄a mē
dax ē ⁊ pat̄ ei⁹. Ego āt q̄r veritatē
dico nō creditis m̄. Quis ex vob
arguet me de pctō. Si veritatē dico
q̄re vos nō creditis m̄. Qui ex deo
ē: verba dei audit. Propterea vos
non auditis. quia ex deo nō eſtis
Rñderūt ergo iudei ⁊ dixerunt ei.
Nōne bñdicimus nos. q̄a ſama
ritanus es tu ⁊ demoniū habes.
Rñdit ihus. Ego demoniū nō ha
beo. ſʒ honorifico patrē meū ⁊ vos
ihonoraſtis me. Ego aūt nō que
ro gloriam meā. Eſt qui querat ⁊
iudicet. Amen amē dico vobis ſi
q̄s ſermonē meū ſeruauerit: mor
teʒ nō videbit in eternū. Dixerunt
ergo iudei. Nūc cognouim⁹: q̄r de
moniū habes. Abrahā mortu⁹ ē
⁊ ꝓphete ⁊ tu dicis ſi quis ſermo
nem meū ſeruauerit nō guſtabit
morteʒ in eternū. Nūquid tu ma
ior es patre nr̄o abrahā q̄ mortu
us ē. Et ꝓphe mortui ſūt. Queʒ te
ipm̄ facis. Rñdit ihesus. Si ego
glorifico meipm̄: glia mea nl̄ eſt
Eſt pat̄ me⁹ q̄ glorificat me quē
vos dicitis: q̄r de⁹ noſter ē ⁊ non
ꝯgnouiſtis eū. Ego aūt noui euʒ
Et ſi dixero q̄r nō ſcio eū: ero ſimil̄
vobis mēdax. Sʒ ſcio eū ⁊ ſermo
nē ei⁹ ſeruo. Abrahā pat̄ veſter
exultauit ut videret diē meū ⁊ vi
dit ⁊ gauiſus ē. Dixerunt ergo iu
dei ad euʒ. Quinquaginta ānos nō
dū habes ⁊ abrahaʒ vidiſti. Di
xit eis ihus. Amen amē dico vo
bis anteq̄ abrahā fieret ego ſuʒ.
Tulerūt ergo lapides ut iacerent
in eū. Jheſus autem abſcondit ſe
⁊ exiuit de templo. ¶ Ca. ix.

Et preteriēs ihus vidit ho
minē cecū a natiuitate et int̄
rogauerūt euʒ diſcipuli ei⁹. Rabi
quis peccauit: hic aut parētes eius
ut cec⁹ naſceretur. Rñdit ihs. Neq̄
hic peccauit neq̄ parētes ei⁹. ſed
ut manifeſtentur opa dei in illo.

Me oportet opari opa ei⁹ qui mi
ſit me donec dies eſt. Venit nox
qn̄ nemo pōt opari. Q̄diu ſu3 in
mūdo: lux ſū mundi. Hoc cū dixiſ
ſet expuit in terrā et fecit lutū ex
ſputo et liniuit lutu3 ſup oculos
ei⁹ ⁊ dixit ei. Vade laua i natato
ria ſyloe qd īterpretatur miſſus.
Abijt ergo ⁊ lauit ⁊ venit videns
Itaq3 vicini ⁊ qui viderāt eū prius
ꝙ mendicus erat dicebāt. Nōne
hic eſt q̄ ſedebat ⁊ mēdicabat?
Alij dicebant ꝙ h' eſt. Alij autē
nequaq̄. ſ3 ſimil' eſt ei⁹ Ille vero
dicebat q̄a ego ſū. Dicebāt ergo
ei. Quō aperti ſūt tibi oculi? Rn̄dit
Ille hō qui dicit' ihūs lutū fecit ⁊
vnxit oculos meos ⁊ dixit m̄. Va
de ad natatoriā ſyloe ⁊ laua Et
abij ⁊ laui ⁊ video. Et dixerunt ei
Vbi ē ille? Ait neſcio. Adducūt
eū ad phariſeos qui cec⁹ fuerat.
Erāt aūt ſabbatū qn̄ lutū fecit ihe
ſus ⁊ aperuit oculos ei⁹ Iterū ergo i
terrogabant eū phariſei quō vi
diſſ3. Ille aūt dixit eis Lutū m̄ po
ſuit ſup oculos ⁊ laui ⁊ video. Di
cebant ḡ ex phariſeis quidā. Nō
eſt h' hō a deo qui ſabbatū non cu
ſtodit. Alij aūt dicebāt. Quō pōt
hō peccator hec ſigna facē. Et ſciſma
erat int' eos. Dicūt ergo ceco iterū
Tu q̄d dicis de eo qui aperuit ocu
los tuos? Ille aūt dixit ꝙ ppheta
ē. Nō crediderūt ḡ iudei de illo q̄a
cecus fuiſſet et vidiſſet. donec vo
cauerūt parentes ei⁹ qui viderat et
īterrogauerūt eos dicētes hic ē fi
lius veſter quē vos dicitis ꝙ ce
cus nat⁹ ē? Quō ergo nūc videt?
Rn̄derūt eis parentes ei⁹ ⁊ dixerunt
Scim⁹ ꝙ hic ē fili⁹ nr̄ ⁊ q̄a cecus

nat⁹ ē. Quō aūt nūc videat neſci
m⁹ aut q̄s ei⁹ aperuit oculos nos
neſcim⁹. Ipm̄ īterrogate. Etatē ha
bet ipē de ſe loquat'. Hec dixerunt
parentes ei⁹ ꝙ timebant iudeos. Iā
enī cōſpirauerāt iudei ut ſi q̄s eū
ꝯfiteret' eē xp̄m extra ſynagogā
fieret. Propterea parentes ei⁹ dixe
runt ꝙ etatē habz. ipm̄ īterroga
te. Vocauerūt ergo rurſū hoīem
qui fuerat cecus ⁊ dixerunt ei. Da
gloriā deo. Nos ſcim⁹ ꝙ hic homo
pctōr eſt. Dixit ḡ ille. Si pctōr ē ne
ſcio. vnū ſcio ꝙ cecus cū eſſē3 mō
video. Dixerūt ergo illi. Quid fec̄
tibi? Quō aperuit tibi oculos? Re
ſpondit eis. dixi vobis iā ⁊ audi
ſtis. Quid iterū vultis audiē? Nū
quid ⁊ vos vultis diſcipuli eius
fieri? Maledixerūt ergo ei ⁊ dixe
runt. Tu diſcipulus illi⁹ ſis. nos
aūt moyſi diſcipuli ſumus. Nos
ſcim⁹ ꝙ moyſi locutus ē de⁹. hūc
aūt neſcim⁹ vn̄ ſit. Rn̄dit ille hō
⁊ dixit eis. In hoc enī mirabile ē
ꝙ vos neſcitis vn̄ ſit ⁊ aperuit me
os oculos. Scim⁹ aūt ꝙ peccato
res deus nō audit. ſ3 ſi quis dei cul
tor eſt ⁊ voluntatē ei⁹ facit hunc
exaudit. A ſeculo nō eſt auditū
ꝙ q̄s aperuit oculos ceci nati. Niſi
eēt h' a deo n̄ poterat facere quicq̄
Rn̄derūt ⁊ dixerūt ei. In peccatis na
tus es tot⁹ ⁊ tu doces nos? Et eie
cerunt eū foras. Audiuit ihūs q̄a
eiecerunt eū foras ⁊ cū inueniſſet
eū dixit ei. Tu credis in filiū dei?
Rn̄dit ille ⁊ dixit. Quis ē dn̄e ut
credā in eū? Et dixit ei ihūs. Et vi
diſti eū ⁊ q̄ loquit' tecū ipē eſt. At
ille ait. Credo dn̄e. Et pcidēs ado
rauit eum. Et dixit ei ihesus. In

iudiciū ego in hūc mūdū veni:ut
qui nō vidēt videant et qui vidēt
ceci fiant. Et audierunt quidā ex
phariſeis q̄ cū ipō erāt ⁊ dixerūt ei.
Nūq̄d et nos ceci ſumꝰ? Dixit eis
ihs. Si ceci eētis nō haberetis pec
catū. Nūc vero dicitis. q2 videmꝰ:
peccatū veſtꝝ manet. ¶ Ca. x.
Amen amen dico vob̄ qui nō
intrat ꝑ oſtiū in ouile ouiū
ſ3 aſcendit aliunde:ille fur eſt ⁊ la
tro. Qui aūt intrāt ꝑ oſtiū:paſtor
ē ouiū. Huic oſtiariꝰ apit ⁊ oues
vocē eiꝰ audiūt. Et ꝓprias oues
vocat nominati ⁊ educit eas. Et
cū ꝓprias oues emiſerit ante eas
vadit ⁊ oues illū ſequunt̄. q̄a ſci
unt vocē eiꝰ. Alienū āt nō ſequū
tur. ſ3 fugiūt ab eo. q2 nō nouerūt
vocem alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiū dixit
eis ihus. Illi aūt nō ꝯgnouerūt
quid loqueret̄ eis. Dixit ḡ eis ite
rū ihus. Amē amen dico vob̄ q̄a
ego ſū oſtiū ouiū. Oēs quotquot
venerūt fures ſūt ⁊ latrones. ſed
nō audierunt eos oues. Ego ſum
oſtiū. Per me ſi q̄s introierit ſal
uabit̄ ⁊ igredief ⁊ egredief ⁊ pa
ſcua inueniet. Fur nō venit:n̄ ut
furet̄ ⁊ mactet ⁊ perdat. Ego veni
ut vitā habeant ⁊ abūdantiꝰ ha
beāt. Ego ſu3 paſtor bonus. Bonꝰ
paſtor animā ſuā dat ꝓ ouibꝰ ſu
is. Mercenarius aūt ⁊ qui nō eſt
paſtor cuiꝰ nō ſunt oues ꝓprie:vi
det lupū venientē ⁊ dimittit oues
⁊ fugit ⁊ lupus rapit ⁊ diſpergit
oues. Mercenariꝰ aūt fugit quia
mercenariꝰ ē ⁊ nō ptinet ad eum
de ouibꝰ. Ego ſū paſtor bonꝰ ⁊ co
gnoſco meas ⁊ ꝯgnoſcūt me mee
Sicē nouit me pat̄ ⁊ ego agnoſco
prem ⁊ aīam3 meā pono ꝓ ouibꝰ
meis. Et alias oues habeo que n̄
ſūt ex hoc ouili ⁊ illas oportet me
adducere ⁊ vocē mea3 audient ⁊
fiet vnū ouile ⁊ vnꝰ paſtor. Pro
pterea me pr̄ diligit. q2 ego pono
aīam3 meā ⁊ iterū ſumā eā. Nemo
tollit ea3 a me. ſ3 ego ponā eam a
meipō. Poteſtatē habeo ponendi
eā ⁊ poteſtatē hēo iterū ſumēdi eā
Hoc mandatū accepi a prē meo.
Diſſenſio iterū facta eſt int̄ iudeos
ꝓpt̄ ſermones hos. Dicebāt autē
multi ex ipſis. Demoniū habet ⁊ i
ſanit. Quid eū auditis? Alij dice
bant. Hec verba nō ſūt demoniū
hñtis. Nūquid demoniū pōt ceco
rū oculos apire? Facta ſūt aūt en
cenia i iheroſolimis ⁊ hyems erāt
Et ambulabat ihus in templo in
porticu ſalomonis. Circūdederunt
ḡ eū iudei ⁊ dicebant ei. Quouſq3
aīa3 nrā3 tollis? Si tu es xp̄us. dic
nob̄ palā. Rñdit eis ihs. Loquor
vob̄ ⁊ n̄ creditis. Opa q̄ ego facio
in noīe pr̄is mei:hec teſtimoniu3
ꝑhibent de me. Sed vos nō credi
tis. quia nō eſtis ex ouibꝰ meis.
Oues mee vocem mea3 audiūt ⁊
ego ꝯgnoſco eas ⁊ ſequūt̄ me. Et
ego vita3 eternā do eis ⁊ n̄ ꝑibūt
in eternū ⁊ n̄ rapiet eas quiſq̄ de
manu mea. Pat̄ meꝰ qd̄ dedit mi
hi maiꝰ oībꝰ ē ⁊ nemo pōt rape
re de manu patris mei. Ego ⁊ pater
vnum ſumꝰ. Suſtulerūt lapides
iudei ut lapidarent eum. Reſpon
dit eis iheſus. Multa bona opera
oſtendi vobis ex patre meo. Pro
pter quod eorum opus me lapi
datis? Reſponderunt ei iudei. De
bono opere non lapidamus te.

ſʒ de blaſphemia ⁊ ꝙ tu hō cū ſis
facis teipm̄ deū· Rn̄dit eis iħus·
Nōne ſcriptū eſt ī lege vrā quia
ego dixi dij eſtis.· Si illos dixit de
os ad q̄s ſmo dī̄ factus eſt ⁊ nō
pōt ſolui ſcriptura queʒ paṫ ſācti
ficauit ⁊ miſit in mundū voſ dici
tis ꝙ blaſphemas q̄a dixi filius
dei ſum.· Si nō facio opa pr̄is mei
nolite credere m̄· Si autē facio ⁊ ſi
m̄ nō vultis credere: opib⁹ credi
te ut cognoſcatiſ ⁊ credatis quia
in me eſt paṫ ⁊ ego in pr̄e· Quere
bant ḡ euʒ apprehendere ⁊ exiuit
de manibʒ eoꝝ· Et abijt iteꝝ trāſ
iordanē in eum locuʒ vbi erat io
hannes baptiſās p̄mū ⁊ manſit
illic· Et multi venerunt ad eū ⁊ di
cebant· ꝙ iohānes quidē ſignuʒ
fecit nullū· Oīa aūt quecūqʒ dixit
iohānes de hoc vera erant ⁊ mul
ti crediderunt in eū· ¶ Ca·xi·

Erat aūt quidā languēs la
zarus a bethaīa de caſtello
marie et marthe ſororū eius· Ma
ria āt erat q̄ vnxit dn̄m vnguēto
⁊ extterſit pedes eius capillis ſuis·
cuius fraṫ lazarus infirmabatur
Miſerūt ḡ ſorores eius ad eū dicē
tes· Dn̄e ecce quē amas infirmaṫ
Audiens autē iħus dixit eis· In
firmitas hec nō eſt ad morteʒ ſed
ꝓ gloria dei ut glorificeṫ fili⁹ dei p
eā· Diligebat aūt ihesus marthā
⁊ ſororē eius mariaʒ ⁊ lazaꝝ· Ut
ḡ audiuit ꝙ infirmabaṫ· tunc q̄
dem mānſit ī eodē loco duob⁹ die
bus Deinde poſt hec dicit diſcipu
lis ſuis· Eam⁹ in iudeā iteꝝ· Dicūt
ei diſcipuli· Rabbi nūc querebāt
te iudei lapidare ⁊ iteruʒ vadis il
luc.· Rn̄dit ihesus· Nōne duodecī

ſūt hore diei.· Siq̄s ambulauerit
in die nō offendit· ꝙ lucē huius
mūdi videt· Si aūt ambulauerit
in nocte offendit· ꝙ lux nō eſt in
eo· Hec ait ⁊ poſt hec dicit eiſ· La
zarus amicus noſter dormit· ſed
vado ut a ſōno exuſciteʒ eum· Di
xerunt ḡ diſcipuli eiuſ Dn̄e ſi dor
mit ſalu⁹ erit· dixerat aūt ihesus
de morte eiuſ· illi aūt putauerunt
ꝙ de dormicōne ſōni diceret Tūc
ergo iħs dixit eis manifeſte· La
zarus mortuus eſt ⁊ gaudeo ꝓpṫ
vos ut credatis· qm̄ nō eram ibi
Sed eam⁹ ad eum· dixit ergo tho
mas qui dr̄ didim⁹ ad ꝯdiſcipu
los· Eam⁹ ⁊ nos ⁊ moriamur cuʒ
eo· Venit itaqʒ iħs ⁊ inuenit eū
quatuor dies iam in monumēto
habentē Erat aūt bethania iuxta
iheroſolimā quaſi ſtadijs q̄ndecim·
Multi aūt ex iudeis venerāt
ad marthā ⁊ mariā ut ꝯſolaren
tur eas de fratre ſuo· Martha er
go ut audiuit quia ihesus venit
occurrit illi· maria aūt domi ſede
bat· dixit ergo martha ad ihesū
Dn̄e ſi fuiſſes h̄ fraṫ me⁹ non fuiſ
ſet mortu⁹· Sʒ ⁊ nunc ſcio· quia q̄
cunqʒ poposceris a deo dabit tibi
de⁹· dicit illi ihesus reſurget fraṫ
tu⁹· dicit ei martha Scio quia re
ſurget in reſurrectione in nouiſſi
mo die· dic̄ ei ihesus· Ego ſū reſur
rectio ⁊ vita· Qui credit in me eti
am ſi mortu⁹ fuerit viuet ⁊ oīs
q̄ viuit ⁊ credit in me nō morieṫ
ī eťnū· Credis hoc.· Ait illi· Utiqʒ
dn̄e· Ego credidi quia tu es xp̄uſ
filius dei qui in hūc mūduʒ veni
ſti· Et cuʒ hec dixiſſet abijt ⁊ voca
uit mariā ſororē ſuaʒ ſilētio dicēſ

Magiſter adeſt ⁊ vocat te. Illa ut
audiuit ſurgit cito ⁊ venit ad eū
Nōdū enī venerat ihūs in caſtel
lū. ſed erāt adhuc in illo loco vbi
occurrerāt ei martha. Iudei ğ qui
erant cū ea in domo ⁊ ꝯſolabanť
eā cū vidiſſent mariaʒ ꝙ cito ſur
rexit ⁊ exijt: ſecuti ſūt eam dicētes
Quia vadit ad monumentuʒ ut
ploret ibi. Maria ergo cū veniſſet
vbi erat ihūs: videns euʒ cecidit
ad pedes eiꝰ ⁊ dixit ei. Dñe: ſi fuiſ
ſes hic nō fuiſſet mortuus frater
meus. Ihūs ğ ut vidit eaʒ plorā
tem ⁊ iudeos q̄ venerāt cū ea plo
rantes infremuit ſpū ⁊ turbauit
ſeipm̄ ⁊ dixit. Vbi poſuiſtis euʒ.
Dicūt ei. Dñe: veni ⁊ vide. Et lacri
matus ē ihs. Dixerūt ğ iudei. Ecce
quō amabat eū. q̄daʒ āt ex ipīs
dixerūt. Nō poterat h̄ q̄ apuit ocu
los ceci nati facere ut h̄ nō more
ret. Ihūs ergo rurſū fremēs ī ſe
metipō venit ad monumētū. Erat
aūt ſpelūca ⁊ lapis ſuppoſitꝰ erāt
ei. Ait ihūs. Tollite lapidē. Dicit
ei martha ſoror eiꝰ qui mortuus
fuerat. Dñe iam fetet: quatridua
nus ē enī. Dicit ei ihs. Nōne dixi
tibi. qm̄ ſi credideris videb̄ gloriā
dei. Tulerūt ergo lapidem. Ihūs
aūt eleuatis ſurſū ocul' dixit. Pa
ter grās ago tibi qm̄ audiſti me
Ego āt ſciebā ꝙ ſemꝑ me audis
ſʒ ꝓpter ꝑplm qui circūſtat dixi: ut
credāt ꝙ tu me miſiſti. Hec cū di
xiſſet: voce mağ clamauit. Lazare
veni foras. Et ſtatī ꝓdijt q̄ fuerat
mortuꝰ ligatus manꝰ ⁊ pedes inſti
tis ⁊ facies illiꝰ ſudario erat liga
ta. Dixit eis ihūs. Soluite euʒ ⁊ ſi
nite abire. Multi ergo ex iudeis q̄
venerant ad mariā ⁊ marthā et
viderant que fecit crediderūt in eū.
Quidā autem ex ipīs abierūt ad
phariſeos ⁊ dixerūt eis que fecit
ihūs. Collegerunt ğ pontifices ⁊
phariſei ꝯciliū ⁊ dicebant. Quid
facimꝰ. Quia hic hō multa ſigna
facit. Si dimittimꝰ euʒ ſic: oēs cre
dent in eū. Et venient romani ⁊ tol
lent noſtꝝ locū et gentē. Vnus
aūt ex ipīs cayphas nomine cū
eēt pontifex anni illius dixit eis.
Vos neſcitis quicꝗ̄ nec cogitatis
ꝙ expedit vobis ut vnus moriať
hō ꝓ ꝑplo et nō tota gens pereat.
Hoc aūt a ſemetipō nō dixit. ſʒ cū
eēt pontifex āni illiꝰ ꝓphetauit. ꝙ
ihs moriturus erat ꝓ gēte. Et nō
tm̄ ꝓ gente. ſʒ ut filios dei q̄ erant
diſpſi cōgregaret in vnū. Ab illo
ğ die cogitauerunt ut interficerent
eū. Ihūs ergo iā nō in palā ābu
labat apud iudeos. ſʒ abijt in re
gionē iuxta deſertū in ciuitateʒ q̄
dicit̃ effrem ⁊ ibi morabať cuʒ di
ſcipul' ſuis. Proximū aūt erat pa
ſcha iudeoꝝ ⁊ aſcēderūt multi ihe
roſolimaʒ de regione añ paſcha
ut ſanctificarēt ſeipōs. Querebāt
ğ ihm̄ ⁊ colloquebanť adinuicē
in tēplo ſtantes. Quid putatis ꝙ
nō venit ad diē feſtū iſtū. Dederāt
autem pontifices ⁊ phariſei man
datum: ut ſi quis cognouerit vbi
ſit indicet ut apprehendant eū.

Iheſus ergo an ¶ Ca. xij.
te ſex dies paſche venit be
thaniam vbi lazarus fuerat mor
tuus quem ſuſcitauit iheſus. Fe
cerunt autem ei cenam ibi ⁊ mar
tha miniſtrabat. lazarus vero
vnus erat ex diſcumbentibꝰ cū eo.

Maria ergo accepit librā vnguē
ti nardi piſtici pretioſi ⁊ vnxit pe
des iheſu et extſit pedes eius capil
lis ſuis ⁊ dom⁹ impleta eſt ex odo
re vnguēti. Dixit ergo vnus ex diſci
pul' ei⁹ iudas ſcariothis qui erāt
eū traditurus. Quare hoc vnguē
tū nō venijt trecentis denarijs et
datū eſt egenis. Dixit aūt hoc nō
q de egenis ptinebat ad eū. ſed
q fur erat et loculos habens ea
que mittebant portabat. Dixit ergo
iħus. Sine illā ut in diez ſepultu
re mee ſeruet illud. Pauperes em̄
ſemp habetis vobiſcū: me aūt nō
ſemp habebitis. Cognouit ergo
turba multa ex iudeis q illic eſt
et venerūt non ppt iħm tm̄. ſz ut
lazarū viderēt quē ſuſcitauit a mor
tuis. Cogitauerūt aūt pncipes ſac
dotū ut ⁊ lazarū interficerent quia
multi ppt illū abibant ex iudeis
⁊ credebant in iħm. In craſtinū
aūt turba multa que venerat ad
diē feſtū cū audiſſent q venit ihe
ſus ierosolimā acceperūt ramos
palmarū ⁊ pceſſerūt obuiā ei ⁊ cla
mabant Oſanna bñdict⁹ qui ve
nit in noīe dñi rex iſrahel. Et inue
nit iħus aſellū et ſedit ſup eū ſicē
ſcriptū eſt. Noli timere filia ſyon
Ecce rex tu⁹ venit ſedens ſup pullū
aſine. Hec nō cognouerūt diſcipu
li ei⁹ primū. ſz qn̄ glorificatus eſt
iħus tūc recordati ſūt q hec erāt
ſcripta de eo et hec fecerūt ei. Teſti
moniū ergo phibebat turba q erat
cū eo qn̄ lazarū vocauit de monu
mento et ſuſcitauit eū a mortuis.
Propterea ⁊ obuiā venit ei turba
q audierūt eū feciſſe hoc ſignū
Pharisei ergo dixerūt ad ſemetipſos

Videtis q nihil pficim⁹. Ecce mun
dus totus poſt eū abijt. Erāt aūt
quidā gentiles ex hijs qui aſcen
derāt ut adorārēt in die feſto. Hij
ergo acceſſerūt ad philippū q erat a
bethſaida galilee ⁊ rogabāt eū
dicentes. Dñe volum⁹ iħm videre
Venit philippus ⁊ dicit andree.
Andreas rurſū ⁊ philippus dixe
runt iħu. Jħus autē rñdit eis di
cens. Venit hora ut clarificet fili⁹
hoīs. Amen amen dico vobis niſi
granū frumēti cadēs in terrā mor
tuū fuerit: ipm ſolū manet Si aūt
mortuū fuerit multū fructū affert
Qui amat aīam ſuā pdet eam. Et
q odit aīam ſuā in hoc mundo i
vitā eternā cuſtodit eā. Si quis
m̄ miniſtrat me ſequat. Et vbi ſū
ego illic ⁊ miniſter me⁹ erit. Si qs
m̄ miniſtrauerit. honorificabit eū
pat me⁹. Nūc aīa mea turbata ē.
Et qd dicā. Pat ſaluifica me ex
hac hora. Sz ppterea veni in horā
hāc. Pat clarifica nomē tuū. Ve
nit ergo vox de celo. Et clarificaui
⁊ iterū clarificabo. Turba ergo q
ſtabat et audierat dicebat toni
truū factū eē. Alij autē dicebant
Angelus ei locutus ē. Rñdit iħs
⁊ dixit. Nō ppt me hec vox venit.
ſz ppt vos. Nūc iudiciū eſt mundi
Nūc pnceps hui⁹ mūdi eiciet fo
ras. Et ego ſi exaltat⁹ fuero a terra
oīa trahā ad meipm. Hoc aūt
dicebat ſignificans q morte eſſet
moriturus. Rñdit ei turba. Nos
audiuim⁹ ex lege q xps manet
in eternū. Et quō tu dicis oportet
exaltari filiū hominis. Et qs eſt
iſte filius hoīs. Dixit ergo eis iħus.
Adhuc modicū lumē in vobis ē.

Ambulate dū lucē habetis: ut nō
tenebre vos cōprehendāt. Et qui
ambulat in tenebris: neſcit quo
vadit. Dū lucē habetis credite in
lucem: ut filij lucis ſitis. Hec locu
tus ē ihūs et abijt ꝛ abſcōdit ſe
ab eis. Cū aūt tanta ſigna feciſſꝫ
corā eis nō credebant in eū ut ſer
mo yſaie impleret̄ quē dixit Dn̄e
q̄s credidit auditui noſtro ꝛ bra
chiū dn̄i cui reuelatū ē. Propte
rea n̄ poterāt credere: q̄ꝛ iterū dixit
yſaias. Excecauit oculos eoꝝ ꝛ in
durauit cor eoꝝ: ut nō videāt ocu
lis ꝛ intelligāt corde ꝛ ꝯuertant̄ ꝛ
ſanē eos. Hec dixit yſaias qn̄ vi
dit gloriā eiꝰ ꝛ locutꝰ ē de eo. Ve
rūtamen et ex p̄ncipibꝰ multi cre
diderūt in eū. ſꝫ ꝓpt̄ phariſeos nō
cōfitebant̄: ut de ſynagoga nō ei
cerent̄. Dilexerūt em̄ gloriā hoīm
magis q̄ꝫ gloriā dei. Ihūs aūt cla
mauit ꝛ dixit. Qui credit in me: n̄
credit in me. ſꝫ in eū qui miſit me.
Et qui videt me: videt euꝫ q̄ miſit
me. Ego lux in mūdū veni ut oīs
q̄ credit in me in tenebris nō ma
neat. Et ſi q̄s audierit verba mea
ꝛ nō cuſtodierit: ego non iudico
eū. Nō em̄ veni ut iudicē mundū
ſed ut ſaluificē mundū. Qui ſper
nit me ꝛ n̄ accipit verba mea: ha
bet qui iudicet eū. Sermo quē lo
cutus ſū: ille iudicabit eū ī nouiſ
ſimo die. Quia ego ex meip̄ō non
ſuꝫ locutꝰ. ſꝫ q̄ miſit me pat̄ ip̄e m̄
mandatū dedit: q̄d dicaꝫ ꝛ quid
loq̄r. Et ſcio: q̄ꝛ mandatū eiꝰ vita
eterna ē. Que ḡ ego loquor ſicut
dixit m̄ pat̄ ſic loquor. Ca. xiij.
Ante diē ſ ſtū paſche ſciens
ihūs q̄ꝛ venit eiꝰ hora ut trāſe
at ex hoc mūdo ad p̄rēꝫ cū dilexiſ
ſet ſuos qui erāt in mūdo in fineꝫ
dilexit eos. Et cena facta cuꝫ dya
bolus iā miſiſſet in cor: ut traderet
eū iudas ſymonis ſcariothis: ſci
ens q̄ꝛ oīa dedit ei pat̄ in manus
ꝛ q̄ꝛ a deo exiuit ꝛ ad deū vadit: ſur
git a cena ꝛ ponit veſtimenta ſua
ꝛ cū accepiſſet lintheū p̄cinxit ſe.
Deinde miſit aquaꝫ in peluim ꝛ ce
pit lauare pedes diſcipuloꝝ ꝛ ext̄
gere lintheo quo erat precinctus
Venit ḡ ad ſymonē petꝝ. Et dic̄
ei petrus. Dn̄e tu m̄ lauas pedes.
Rn̄dit ihūs ꝛ dixit ei Qd̄ ego facio
tu neſcis mō. ſcies aūt poſtea Dic̄
ei petrus. Nō lauabis m̄ pedes in
eternū. Rn̄dit ei ihūs. Si nō laue
ro te: nō habeb̄ partē mecū. Dicit
ei ſymō petrus. Dn̄e: nō tm̄ pedes
meos ſed ꝛ manꝰ et caput. Dicit
ei ihūs Qui lotus eſt nō indiget
niſi ut pedes lauet. ſꝫ ē mundꝰ to
tus. Et vos mūdi eſtis. ſꝫ nō oēs.
Sciebat em̄ q̄ſnā eēt qui traderet
eū. Propterea dixit: nō eſtis mū
di ōnes. Poſtq̄ꝫ ergo lauit pedes
eoꝝ ꝛ accepit veſtimēta ſua: cū re
cubuiſſet iterꝝ dixit eis. Scitis q̄d
fecerim vob̄. Vos vocatis me ma
giſter ꝛ dn̄e ꝛ bn̄ dicitis Sū etem̄
Si ēgo ego laui pedes veſtros dn̄s
ꝛ magiſter ꝛ vos debetis alter al
terius lauare pedes. Exemplū em̄
dedi vobis ut quemadmodum
ego feci vobis ita et vos faciatis.
Amen amen dico vobis: non eſt
ſeruus maior domino ſuo. neq̄ꝫ
apoſtolus maior eo qui miſit il
lum. Si hec ſcitis: beati eritis ſi fe
ceritis ea. Non de omnibus vo
bis dico. Ego ſcio quos elegerim

Sꝫ ut adimpleat̄ ſcriptura ꝗ̄ man
ducat meū panē leuabit contra
me calcaneū ſuū. Amodo dico vo
bis priuſq̄ fiat ut cū factū fuerit
credatis ꝗ ego ſū. Amen amē di
co vob. qui accipit ſi quē miſero
me accipit. Qui āt me accipit. ac
cipit eū qui me miſit Cū hec dixiſ
ſet ihūs turbatus eſt ſpū et ꝓte
ſtatus eſt ꝛ dixit. Amen amen di
co vob. ꝗ vnꝰ ex vobis tradet me
Aſpitiebant ergo ad inuicē diſci
puli. heſitantes de ꝗ̄ diceret. Erat
ergo recūbens vnꝰ ex diſcipulis
eiꝰ i ſinu iheſu quē diligebat ihūs
Innuit ergo huic ſymō petrus ꝛ
dixit ei. Quis ē de quo dic̄. Itaqꝫ
cū recubuiſſꝫ ille ſupra pectus ihū
dic̄ ei. Dn̄e quis eſt. Rn̄dit iheſus
Ille eſt cui ego intinctū panē por
rexero Et cū intinxiſſet panē dedit
iude ſymonis ſcariothis. Et poſt
bucellam introiuit in eum ſatha
nas Et dicit ei iheſus. Quod facis
fac citiꝰ Hoc autē nemo ſciuit di
ſcūbentiū ad quid dixerit ei. Qui
dā enī putabāt ꝗ loculos habe
bat iudas ꝗ dixiſſꝫ ei ihūs. eme
ea que opꝰ ſunt nobis ad diē fe
ſtū ā egenis ut aliq̄d daret. Cū
ergo accepiſſet ille bucellā. exiuit
ꝯtinuo Erat autē nox. Cum ergo
exiſſet dixit ihūs. Nūc clarificatus
eſt filius hominis ꝛ deus clarifica
tus ē in eo Si deus clarificatus eſt
in eo ꝛ deus clarificabit eum in ſe
metipō ꝛ ꝯtinuo clarificabit eum
Filioli adhuc modicū vobiſcum
ſū. Queretis me ꝛ ſic̄ dixi iudeis ꝗ̄
ego vado vos nō poteſtis venire
Et vobis dico modo. Mandatum
nouū do vob. ut diligatis inuicē

ſic̄ dilexi vos ut ꝛ vos diligatis i
uicē. In hoc ꝯgnoſcent oēs ꝗ di
ſcipuli mei eſtis. ſi dilectionē ha
bueritis ad inuicē. Dic̄ ei ſymō pe
trus. Dn̄e quo vadis. Rn̄dit ihe
ſus. Quo ego vado nō potes me
modo ſequi. ſequeris autē poſtea
Dic̄ ei petrus. Quare nō poſſum te
ſequi mō. Animā meā ꝓ te ponā
Rn̄dit ei ihūs. Aīaꝫ tuam ꝓ me
pones. Amen amē dico tibi. non
cātabit gallꝰ donec ter me neges

ET ait diſcipulis ¶ Ca. xiiij.
ſuis. Nō turbetur cor veſtꝝ.
Creditis i deū ꝛ in me credite. In
domo pr̄is mei manſiones multe
ſunt. Si ꝗ̄ minꝰ dixiſſem vobis ꝗ
vado parē vobis locū. Et ſi abiero
ꝛ preparauero vob locū. iterꝫ venio
ꝛ accipiā vos ad meipſm ut vbi
ſū ego ꝛ vos ſitis. Et quo ego va
do ſcitis ꝛ viam ſcitis. Dic̄ ei tho
mas. Dn̄e neſcimꝰ quo vadis. Et
quō poſſumus viam ſcire. Dic̄ ei
ihūs. Ego ſū via ꝛ veritas ꝛ vita
Nemo venit ad prēm niſi per me
Si ꝯgnouiſſetis me ꝛ prēm meū
vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo co
gnoſcetis eū ꝛ vidiſtis eū. dic̄ ei
philippus. Dn̄e oſtn̄de nobis prēm
ꝛ ſufficit nobis. dic̄ ei iheſus. Tā
to tēpe vobiſcū ſum ꝛ nō ꝯgnoui
ſtis me. Philippe qui videt me
videt ꝛ prēm. Quomodo tu dicis
oſtn̄de nobis prēm. Nō credis ꝗ̄a
ego in prē ꝛ pat̄ in me ē. Verba
que ego loquor vobis a meipō n̄
loquor. Pat̄ autē in me manens
ipſe facit opa. Nō creditis ꝗ ego i
prē ꝛ pat̄ in me eſt. Alioqn̄ ꝓpt̄
opa ipa credite. Amen amē dico
vobis qui credit i me opa ꝗ̄ ego

fatio ⁊ ipſe fatiet ⁊ maiora hoꝝ fa
tiet. Quia ego ad patrem vado ⁊
qđcūq; petieritis prē; in noīe meo
hoc fatiā ut glorificet᷑ paṫ in filio
ſi q̇d petieritis me ī noīe meo hoc
fatiā. Si diligitiſ me: mādata mea
ſuate. Et ego rogabo patrē ⁊ aliū
paclitū dabit vobꝭ ut maneat vo
biſcū in eternū ſpm̄ veritatis: quē
mūdꝰ nō pōt accipe. q᷑ nō videt
eū nec ſcit eū. Vos aūt cognoſce
tis eū. q᷑ apud vos manebit ⁊ in
vobꝭ erit. Nō relinquā vos orpha
nos: veniā ad vos. Adhuc modi
cū ⁊ mūdꝰ me ia; nō videt. Vos
āt videtis me. q᷑ ego viuo ⁊ vos
viuetis. In illo die vos cognoſce
tis: q᷑ ego ſū in patre meo ⁊ vos ī
me ⁊ ego in vobꝭ. Qui hab; māda
ta mea et ſeruat ea: ille ē q̇ diligit
me. Qui autē; diligit me: diliget᷑
a patre meo. Et ego diligā eum ⁊
manifeſtabo ei meipſū. Dicit ei iu
das: nō ille ſcariothis. Dñe q̇d fa
ctū eſt q᷑ manifeſtaturus es nobꝭ
teipm ⁊ nō mūdo. Rn̄dit iħus ⁊
dixit ei. Si q̇s diligit me ſmonē;
meū ſeruabit ⁊ paṫ meus diliget
eū ⁊ ad eū veniemꝰ ⁊ manſione;
apud eu; fatiemꝰ. Qui nō diligit
me: ſermones meos nō ſeruat. Et
ſermonē quē audiſtis nō ē meꝰ
ſ; eiꝰ qui miſit me pr̄is. Hec locu
tus ſū vobꝭ apud vos manēs. Pa
raclitus aūt ſpūſſanctꝰ quē; mit
tet paṫ in noīe meo ille vos doce
bit oīa ⁊ ſuggeret vobꝭ oīa quecū
q; dixero vobis. Pacem relinquo
vobꝭ. pacē meā do vobis. Nō quō
mūdus dat: ego do vobis. Nō tur
bet᷑ cor veſtꝝ: neq; formidet. Audi
ſtis q᷑ ego dixi vobis vado ⁊ venio
ad vos. Si diligeretis me: gaude
retis vtiq;: q᷑ vado ad prē;. q᷑ pa
ter maior me eſt. Et nūc dixi vobꝭ
priuſq̄ fiat: ut cū factū fuerit cre
datis. Iā nō multa loq̄r vobiſcū
Venit enī pnceps mūdi huiꝰ ⁊ ī
me nō habet quicq̄. S; ut cogno
ſcat mūdus q᷑ diligo patrē. ſicut
mandatū dedit m̄ pr̄ ſic fatio. Sur
gite eamꝰ hinc.

¶ Ca. xv.

Ego ſū vitis vera ⁊ paṫ meꝰ
agricola ē. Oēm palmite; in
me nō ferentem fructū tollet eū ⁊
oēm qui fert fructū purgabit eū
ut fructū plꝰ afferat. Iā vos mū
di eſtis ꝓpē ſermonē quē locutus
ſū vobis. Manete in me et ego in
vobis. Sicut palmes nō pōt ferre
fructū a ſemetipō niſi māſerit ī vi
te: ſic nec vos ſi in me manſeritis.
Ego ſum vitis: vos palmites. Qui
man; ī me ⁊ ego ī eo hic fert fructū
multū. q᷑ ſine me nl̄ poteſtis face
re. Si q̇s in me nō māſerit mittet᷑
foras ſic palmes et areſcet ⁊ colli
gēt eū ⁊ in ignē mittēt ⁊ ardet. Si
māſeritis in me ⁊ verba mea ī vo
bis manſerint: qđcūq; volueritis
petetis ⁊ fiet vobꝭ. In hoc clarifica
tꝰ ē pr̄ meꝰ ut fructū plurimū af
feratis ⁊ effitiamini mei diſcipuli
Sic dilexit me pr̄ ⁊ ego dilexi vos
Manete ī dilectōe mea Si p̄cepta
mea ſuaueritis: manebitis ī dile
ctione mea ſic ⁊ ego pr̄is mei p̄ce
pta ſuaui ⁊ maneo ī eiꝰ dilectōe.
Hec locutꝰ ſū vobꝭ ut gaudiū meū
ī vobꝭ ſit ⁊ gaudiū veſtꝝ impleat᷑
Hoc ē preceptū meū: ut diligatis
inuice; ſicut dilexi vos. Maiorem
hac dilectōnē nemo hab; ut ani
mam ſuā ponat q̇s ꝓ amicis ſuis

Vos amici mei eſtis ſi feceritis q̃
ego precipio voƀ· Jam non dico
vos ſeruos· q̃a ſeruꝰ neſcit quid
faciat dn̄s eiꝰ· Vos autē dixi ami
cos· ꝙ oīa quecūqȝ audiui a pa
tre meo nota feci vobis· Nō vos
me elegiſtis ſȝ ego elegi vos ⁊ po
ſui vos ut eatis ⁊ fructū afferatis
⁊ fructꝰ veſter maneat ut q̇dcūqȝ
petieritis patrem in noīe meo det
vobis· Hec mādo vobis ut diliga
tis inuicē· Si mūdꝰ vos odit· ſci
tote ꝙ me p̄orē voƀ odio habuit
Si de mūdo fuiſſetis mundus q̇d
ſuum erat diligeret· Quia vero de
mūdo nō eſtis· ſed ego elegi vos
de mūdo· ꝓpterea odit vos mūdꝰ
Mementote ſmonis mei quē ego
dixi vobis· Nō eſt ſeruꝰ maior do
mino ſuo· Si me pſecuti ſūt ⁊ vos
pſequent̄· Si ſmonē meū ſerua
uerūt ⁊ veſtꝝ ſeruabūt· Sed hec
om̄a facient vobis ꝓpt̄ nomē meū
ꝙ neſciūt eū qui miſit me· Si nō
veniſſem ⁊ locutus fuiſſē eis: pec
catū nō haberent· Nunc aūt excu
ſationē nō habent de peccato ſuo
Qui me odit ⁊ patrē meum odit
Si opa nō feciſſē ī eis que nemo
alius fec̄· pctm̄ nō haberēt· Nūc
aūt ⁊ viderūt ⁊ oderūt ⁊ me ⁊ pa
trē meū Sed ut adimpleat̄ ſmo
qui in lege eoꝝ ſcriptus eſt· quia
odio habuerūt me gratis· Cum
aūt venerit paclitus quē ego mit
tā vobis a p̄re ſpm̄ veritatis q̃ a
patre ꝓcedit: ille teſtimoniū per
hibebit de me Et vos teſtimoniū p
hibebitis· ꝙ ab initio mecū eſtis·

Hec locutus ſū voƀ Ca· xvi·
ut nō ſcādalizemini· Abſqȝ
ſynagogis facient vos· Sȝ venit
hora ut oīs qui interficit vos arbi
tret̄ obſequiū ſe preſtaē deo Et hec
facient voƀ· ꝙ nō nouerūt patrē
neqȝ me· Sed hec locutus ſū voƀ
ut cū venerit hora eoꝝ reminiſca
mini ꝙ ego dixi vobis· Hec autē
voƀ ab initio nō dixi· ꝙ vobiſcū
eram Et nunc vado ad eū qui mi
ſit me ⁊ nemo ex vobis interrogat
me quo vadis· Sȝ ꝙ hec locutus
ſū voƀ· triſtitia iplebit cor veſtrū
Sed ego veritatē dico vobis· expe
dit voƀ ut ⁊ ego vadā· Si enī nō
abiero paclitꝰ nō veniet ad vos
Si autē abiero mittā eū ad vos
Et cū venerit ille arguet mūdū de
peccato ⁊ de iuſtitia ⁊ de iudicio De
peccato quidē· ꝙ nō crediderūt in
me· De iuſtitia vero· ꝙ ad patrē
vado ⁊ iam non videbitis me· De
iudicio aūt· ꝙ p̄nceps huiꝰ mun
di iā iudicatus eſt· Adhuc mul
ta habeo voƀ dicere· ſȝ nō poteſtis
portare mō· Cū aūt venerit ille ſpi
ritus veritatis· docebit vos omnē
veritatē Nō enī loquet̄ a ſemetipō
ſȝ quecūqȝ audiet loquet̄ et q̃ ve
tura ſunt ānuntiabit voƀ· Jlle me
clarificabit· ꝙ de meo accipiet et
ānuntiabit vobis· Om̄a quecūqȝ
habet pat̄ mea ſūt· Propterea di
xi ꝙ de meo accipiet ⁊ ānūtiabit
vobis· Modicū ⁊ iā nō videbitis
me ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me
quia vado ad patrē· Dixerūt ḡ ex
diſcipul̄ eius ad inuicē· Quid eſt
hoc ꝙ dicit nobis modicū et nō
videbitis me ⁊ iterū modicū ⁊ vi
debitis me ⁊ ꝙ vado ad patrē: e
dicebant ḡ· Quid eſt hoc ꝙ dic̄
modicū: Neſcimus quid loquit̄
Cognouit aūt ihꝰ ꝙ volebant

eū interrogare ⁊ dixit eis· De hoc
queritis inť vos qꝛ dixi modicū ⁊
nō videbitis me ⁊ iterū modicū ⁊
videbitis me· Amen amē dico vo
bis: qꝛ plorabitis et flebitis vos:
mūdus autē gaudebit· Vos aūt
ꝯtriſtabimini· ſ; triſticia vrā ver
tetur in gaudiū· Mulier cū parit
triſticiā hab;· qꝛ venit hora eius·
Cū āt pepit puerū iā nō meminit
preſſure ꝑpť gaudiū· qꝛ nat⁹ ē hō
in mundū· Et vos igiť nūc quidē
triſticiā hētis· Iterū āt videbo vos
⁊ gaudebit cor veſtrū ⁊ gaudium
veſtrū nemo tollet a vob̄· Et ī illo
die me ñ rogabitis quicq̄· Amē
amen dico vob̄ ſi q̊d petieritis pa
trē in noīe meo dabit vob̄· Vſq;
mō nō petiſtis quicq̄ ī noīe meo
Petite ⁊ accipietis ut gaudiū ve
ſtrū ſit plenū· Hec in ꝓūbijs locu
tus ſū vobis Venit hora cū iā nō
in ꝓūbijs loquar vobis· ſ; palā
de patre ānūciabo vobis· Illo die
in noīe meo petetis Et nō dico vo
bis· qꝛ ego rogabo patrē de vobis
Ipſe enī pať amat vos qꝛ vos me
amaſtis et credidiſtis qꝛ a deo exi
ui· Exiui a patre ⁊ veni in mundū
iterū relinquo mundū ⁊ vado ad
pīem· Dicunt ei diſcipuli ei⁹· Ecce
nūc palā loqueris ⁊ ꝓuerbium
nullū dicis· Nūc ſcim⁹ qꝛ ſcis oīa
⁊ nō opus eſt tibi ut q̊s te inter
roget· In hoc credim⁹: qꝛ a deo ex
iſti· Rñdit eis ihūs· Modo credi
tis? Ecce venit hora ⁊ iā; venit ut
diſpgamini vnuſquiſq; in ꝓpria
⁊ me ſolū relinq̄tis· Et nō ſū ſol⁹·
qꝛ pater mecū eſt· Hec locutus ſū
vobis ut in me pacē habeatis· In
mūdo preſſurā; habebitis· ſed cō
fidite ego vici mūdū· ¶ Ca· xvij·

Hec locutus eſt ihūs ⁊ ſuble
uatis ocul' in celū dixit· Pa
ter venit hoā clarifica filiū tuū ut
filius tu⁹ clarificet te· Sic̄ dediſti
ei poteſtatē oīs carnis ut ōne qd
dediſti ei det eis vitā eternā· Hec
eſt aūt vita eterna: ut ꝯgnoſcāt
te ſolū verū deū ⁊ quē miſiſti ihm
xpm· Ego te clarificaui ſup terrā;
opus ꝯſūmaui qd dediſti m̄ ut fa
ciam· Et nūc clarifica me tu pater
apud temetipm: claritate quam
habui priuſq̄ mūdus eēt apud
te· Manifeſtaui nomē tuū hoīb⁹
quos dediſti m̄ de mūdo Tui erāt
⁊ mihi eos dediſti ⁊ ſermonē tuū
ſeruauerūt· Nūc ꝯgnouerūt: q̊a
oīa q̄ dediſti m̄ abs te ſunt· Quia
verba que dediſti m̄ dedi eis ⁊ ipi
acceperūt ⁊ ꝯgnouerūt vere q̊a a
te exiui ⁊ crediderūt qꝛ tu me miſi
ſti· Ego ꝓ eis rogo· Nō ꝓ mundo
rogo· ſ; ꝓ hijs quos dediſti m̄· qꝛ
tui ſunt· Et mea oīa tua ſūt ⁊ tua
mea ſunt et clarificatus ſū in eis·
Et iā nō ſū in mundo et hij in mū
do ſunt ⁊ ego ad te venio· Pať ſā
cte ſerua eos in noīe tuo quos de
diſti m̄ ut ſint vnū ſic̄ ⁊ nos· Cū
eēm cū eis: ego ſeruabā; eos ī no
mine tuo· Quos dediſti mihi ego
cuſtodiui ⁊ nemo ex eis perijt ni
ſi fili⁹ ꝑdicōis ut ſcriptura imple
atur· Nūc aūt ad te venio ⁊ hec lo
quor in mūdo ut habeāt gaudiū
meum impletum in ſemetipſis·
Ego dedi eis ſermonem tuum et
mundus eos odio habuit· quia
nō ſunt de mūdo ſicut ⁊ ego nō ſū
de mūdo· Non rogo ut tollas eos
de mūdo· ſ; ut ſerues eos a malo·

De mūdo nō ſunt ſicut ⁊ ego non
ſū de mūdo· Sanctifica eos in veri
tate· Sermo tu⁹ veritas eſt· Sicut
tu me miſiſti in mundū ⁊ ego mi
ſi eos in mūdū· Et ꝓ eis ego ſācti
fico meipm̄ ut ſint ⁊ ipi ſāctificati
in veritate Nō ꝓ eis aūt rogo tm̄
ſʒ ⁊ ꝓ eis qui credituri ſūt ꝑ verbū
eorū ī me ut oēs vnū ſint ſicut tu
pať in me ⁊ ego ī te ut ⁊ ipi in no
bis vnū ſint ut credat mundus
ꝙ tu me miſiſti· Et ego claritatem
quam tu dediſti m̄ dedi eis ut ſint
vnū ſicut ⁊ nos vnū ſum⁹· Ego ī
eis ⁊ tu in me ut ſint cōſūmati in
vnū ⁊ ꝯgnoſcat mūd⁹ ꝙ tu me
miſiſti ⁊ dilexiſti eos ſicut ⁊ me di
lexiſti· Pater quos dediſti m̄ volo
ut vbi ſū ego ⁊ illi ſint mecū ut vi
deant claritatē meā quā dediſti m̄
ꝙ dilexiſti me añ ꝯſtitucōem mū
di· Pať iuſte· mūdus te nō ꝯgno
uit· Ego āt te ꝯgnoui ⁊ hij ꝯgno
uerūt ꝙ tu me miſiſti· Et notū fe
ci eis nomē tuū ⁊ notū faciā ut di
lectio qua dilexiſti me in ipſis ſit
⁊ ego in ipſis· ¶ Ca·xviij·

Hec cū dixiſſet ihūs· egreſſus
eſt cū diſcipulis ſuis trans
torrentē cedron vbi erat ortus in
quē introiuit ipſe ⁊ diſcipuli eius
Sciebat autē ⁊ iudas qui trade
bat eū locū· quia frequent ihūs
ꝯuenerat illuc cum diſcipul' ſuis
Iudas ḡ cū accepiſſet cohortē ⁊ a
pōtificib⁹ ⁊ phariſeis miniſtros
venit illuc cū laternis ⁊ facibus ⁊
armis· Ihūs itaqʒ ſciens oīa q̄
ventura erāt ſup eū· ꝓceſſit ⁊ dixit
eis· Quem queritis· Rñderunt ei
Ihm nazarenū· Dič eis ihs· Ego
ſū· Stabat aūt ⁊ iudas qui trade
bat eū cū ipis· Vt ḡ dixit eis ego
ſū abierūt retrorſū ⁊ ceciderūt in
terram· Itē ḡ interrogauit eos
Quē queritis· Illi autē dixerunt
Iheſū nazarenū· Rñdit ihs· Dixi
vobis ꝙ ego ſū· Si ḡ me queritis
ſinite hos abire· Vt impleret̄ ſer
mo quē dixit quia quos dediſti
m̄ nō ꝑdidi ex eis quēq̄· Symō
ḡ petrus habens gladiū eduxit
eū ⁊ ꝑcuſſit pontificis ſeruū ⁊ ab
ſcidit eius auriculam dextrā· Erāt
aūt nomē ſeruo malch⁹· Dicit ḡ
ihūs petro· Mitte gladiū tuū in
vaginā· Calicē quē dedit m̄ pať
n̄ bibā illū· Cohors ḡ ⁊ tribun⁹
⁊ miniſtri iudeorū ꝯprehenderunt
ihm ⁊ ligauerūt eū ⁊ adduxerūt
eū ad annā p̄mū· Erat eñ ſocer
cayphe q̄ erāt pontifex anni illius
Erat aūt cayphas qui ꝯſiliū dede
rat iudeis ꝙ expedit vnū hominē
mori ꝓ ppl'o· Sequebat̄ aūt iheſū
ſymon petrus ⁊ alius diſcipulus
Diſcipul⁹ aūt ille erat notus pōti
fici ⁊ introiuit cū ihū in atriū pō
tificis· Petrus autem ſtabat ad
oſtiū foris· Exiuit ergo diſcipul⁹
alius qui erat notus pōtifici ⁊ di
xit oſtiarie ⁊ introduxit petrū· Di
cit ergo ancilla oſtiaria· Nūquid
⁊ tu ex diſcipulis es hoīs iſtius·
Dicit ille· Nō ſum· Stabant autē
ſerui ⁊ miniſtri ad prunas quia
frigus erat ⁊ calefaciebāt ſe· Erāt
aūt cū eis ⁊ petrus ſtans ⁊ calefa
ciens ſe· Pōtifex ergo interrogauit
ihm de diſcipul' ſuis ⁊ de doctrina
eius· Rñdit ei iheſus Ego palā lo
cutus ſū mūdo· Ego ſemp docui in
ſynagoga ⁊ in templo quo oēs
iudei ꝯueniūt ⁊ in occulto locut⁹

ſū nihil. Quid me interrogas? In
terroga eos qui audierunt: quid
locutus ſū ipſis. Ecce hij ſciunt q̄
dixerim ego. Hec aūt cū dixiſſet:
vnꝰ aſſiſtenſ miniſtroꝝ dedit ala
pam iħu dicens. Sic rn̄des ponti
fici? Rn̄dit ei iħus. Si male locu
tus ſū: teſtimoniū phibe de malo
Si autē bn̄: quid me cedis? Et mi
ſit eū annas ligatū ad cayphan
pontificē. Erat aūt ſymon petrus
ſtans ⁊ calefaciēs ſe. Dixerūt ergo
ei. Nūquid et tu ex diſcipulꝭ eius
es? Negauit ille ⁊ dixit. Nō ſū. Di
cit ei vnus ex ſeruis pontificis: co
gnatꝰ eiꝰ cuiꝰ abſcidit petrꝰ auri
culā. Nōne ego te vidi ī orto cū il
lo? Iterū ergo negauit petrus et
ſtatī gallus cantauit. Adducunt
ergo iħm ad cayphan in p̄toriū
Erat aūt mane. Et ipſi nō introie
rūt in pretoriū ut nō ꝯtaminaren
tur. ſꝫ māducarēt paſcha. Exiuit
ergo pilatus ad eos foras et di
xit. Quā accuſacōem affertis adū
ſus hominē hūc? Rn̄derūt ⁊ dixe
runt ei. Si nō eēt hic malefactor:
non tibi tradidiſſemꝰ eū. Dicit ḡ
eis pilatus. Accipite eū vos ⁊ ſcḋm
legē veſtrā iudicate eū. Dixerunt
ergo iudei. Nobis nō licet interfi
cere quēq̄. Vt ſermo iheſu imple
ret̄ quē dixit: ſignificās qua mor
te eēt moriturꝰ. Introiuit ḡ iterū
ī pretoriū pilatus ⁊ vocauit iħm
⁊ dixit ei Tu es rex iudeoꝝ? Reſpō
dit iħs. A temetipō hoc dicis: an
alij tibi dixerūt de me? Rn̄dit pila
tus. Nūquid ego iudeꝰ ſū? Gens
tua et pontifices tradiderūt te m̄.
Quid feciſti? Rn̄dit iħs. Regnū
meū nō eſt de hoc mūdo Si ex hoc
mundo eēt regnū meū: miniſtri mei
vtiq̄ decertarēt ut nō traderer iu
deis. Nunc aūt regnū meū non ē
hinc. Dixit itaq̄ pilatus. Ergo rex
es tu? Rn̄dit iheſus. Tu dicis q̄a
rex ſū ego. Ego in hoc natus ſū et
ad hoc veni ī mundū ut teſtimo
niū phibeā veritati. Omnis qui ē
ex veritate audit meā vocē. Dicit
ei pilatus. Quid eſt veritas? Et cū
hoc dixiſſet: iterū exiuit ad iudeoſ
⁊ dicit eis Ego nullā inuenio ī eo
cauſā. Eſt aūt ꝯſuetudo vobis ut
vnum dimittā vobis in paſcha.
Vultis ḡ dimittā vobis regē iude
orū Clamauerūt rurſū oēs dicen
tes. Nō hūc ſed barraban. Erat
aūt barrabas latro. ¶ Ca. xix.
Tunc ḡ apprehēdit pilatus
iħm ⁊ flagellauit Et milites
plectentes coronā de ſpinis impo
ſuerūt capiti eiꝰ ⁊ veſte purpurea
circūdederūt eū. Et veniebāt ad eū
⁊ dicebant. Aue rex iudeoꝝ Et da
bāt ei alapas. Exiuit iterū pilatꝰ
foras ⁊ dicit eis. Ecce adduco vo
bis eū foras: ut ꝯgnoſcatis quia
in eo nullam inuenio cauſā. Exi
uit ḡ iheſus portans ſpineam co
ronam ⁊ purpureum veſtimentū
Et dicit eis. Ecce homo. Cum ḡ vi
diſſent eum pontifices ⁊ miniſtri
clamabāt dicentes Crucifige cru
cifige eū. Dicit eis pilatꝰ. Accipi
te eum vos et crucifigite. Ego enī
non inuenio in eo cauſam Reſpō
derūt ei iudei. Nos legē habemꝰ ⁊
ſcḋm legem debet mori. q̄a filium
dei ſe fecit. Cum ergo audiſſet pi
latus hunc ſermonem magis ti
muit. Et ingreſſus eſt in pretoriū
iterum ⁊ dicit ad iħm. Vn̄ es tu?

Jhus aūt r̄n̄ſū non dedit ei· Dicit
ḡ ei pilatus· Mihi nō loqueris·
Neſcis ꝙ poteſtatē habeo crucifi
gere te ⁊ ptātem habeo dimittere
te· Rn̄dit ihus· Nō haberes pote
ſtatē adūſuꝫ me vllā· niſi tibi eēt
datū deſup· Propterea qui me tr̄
didit tibi maiꝰ peccatū habet · Et
exinde querebat pilatus dimitte
re eū· Judei aūt clamabant dicen
tes Si hūc dimittis: nō es amicꝰ
ceſaris· Oīs eñ qui ſe regeꝫ facit
ꝯtradicit ceſari· Pilatus ḡ cū au
diſſet hos ſmones adduxit forās
ihm et ſedit ꝓ tribunali ī loco q̄
dicit̄ licoſtratus· hebraice autē
gabatha· Erat aūt paraſceue pa
ſche hora q̄ſi ſexta Et dicit iudeis·
Ecce rex veſter· Jlli aūt clamabāt
Tolle tolle crucifige eū· Dicit eis
pilatus· Regē veſtꝝ crucifigam·
Rn̄derūt pontifices Nō habemus
regē niſi ceſareꝫ· Tūc ḡ tradidit
eis illū ut crucifigeret̄· Suſceperūt
aūt ihm ⁊ eduxerūt· Et baiulans
ſibi crucē exiuit in eū qui dicit̄ cal
uarie locuꝫ · hebraice golgatha·
Vbi eū crucifixerūt ⁊ cū eo alios
duos hinc ⁊ hinc· mediū autem
ihm· Scripſit aūt ⁊ titulū pilatꝰ
⁊ poſuit ſup crucē Erāt aūt ſcriptū
Jheſus nazarenꝰ rex iudeoꝝ Hūc
ḡ titulū multi legerunt iudeoꝝ· q̄a
ꝓpe ciuitatē erat locus vbi cruci
fixus ē ihus· Et erāt ſcriptū hebra
ice grece et latine· Dicebāt ḡ pila
to pontifices iudeoꝝ· Noli ſcribere
rex iudeoꝝ· ſꝫ ꝙ ipſe dixit· rex ſū iu
deoruꝫ· Rn̄dit pilatus· Qd̄ ſcripſi
ſcripſi· Milites ergo cuꝫ crucifixiſ
ſent eū acceperūt veſtimenta eiꝰ
et fecerūt quatuor ptes· vniuiqꝫ
militi ptē ⁊ tunicā· Erat aūt tunica
inꝯſutilis deſup ꝯtexta ꝑ totū· Di
xerūt ergo ad inuiceꝫ· Nō ſcinda
mus eā· ſꝫ ſortiamur de illa cuius
ſit· Vt ſcriptura impleret̄ dicens
Partiti ſūt veſtimēta mea ſibi ⁊ ī
veſtē meā miſerūt ſortē· Et milites
quidē hec fecerūt· Stabāt aūt iuxͣ
cruceꝫ ihu mat̄ eiꝰ ⁊ ſoror matris
eiꝰ maria cleophe ⁊ maria magda
lene· Cū vidiſſet ergo ihus mr̄eꝫ
⁊ diſcipulū ſtantē quē diligebat
dicit matri ſue· Mulier ecce filius
tuus· Deinde dicit diſcipulo· Ecce
mat̄ tua· Et ex illa horā accepit eā
diſcipulus in ſua· Poſtea ſciens
ihus q̄a oīa ꝯſūmata ſunt ut ꝯ
ſūmaret̄ ſcripturā dic̄· Sitio· Vas
ergo erat poſitū aceto plenū· Jlli
autē ſpongiaꝫ plenā aceto yſopo
circūponentes obtulerūt ori eius
Cū ergo accepiſſet ihus acetū di
xit Cōſūmatū eſt· Et inclinato ca
pite tr̄didit ſpm̄· Judei ergo qm̄
paraſceue erat ut nō remanerēt
in cruce corpa ſabbato · Erat eñ
magnꝰ dies ille ſabbati· rogaue
rūt pilatū ut frangerent̄ eoꝝ cru
ra et tollerent̄· Venerūt ḡ milites
⁊ p̄mi quideꝫ fregerūt crura ⁊ alte
rius qui crucifixꝰ eſt cum eo· Ad
ihm aūt cū veniſſent ut viderūt eū
iam mortuū nō fregerūt eiꝰ crura
ſꝫ vnꝰ militū lancea latus eiꝰ ape
ruit ⁊ ꝯtinuo exiuit ſāguis ⁊ aq̄
Et qui vidit teſtimoniū phibuit
⁊ verū eſt teſtimoniū eius· Et ille
ſcit ꝙ verā dicit ut ⁊ vos credatis
Facta ſunt eñ hec ut ſcripturā im
pleret̄· Os nō ꝯminuetis ex eo· Et
iterū alia ſcriptura dic̄· Videbunt
in quē trāſfixerūt · Poſt hec auteꝫ

rogauit pilatū ioſeph ab arima
thia eo ꝙ eēt diſcipulus ihū: oc
cultus aūt ꝓpt̄ metum iudeoꝝ: ut
tolleret corp⁹ ihū. Et pmiſit pila
tus. Venit ergo ⁊ tulit corp⁹ ihū
Venit aūt ⁊ nicodem⁹ q̄ venerat
ad ihm nocte p̄mū: ferens mixtu
rā mirre ⁊ aloes quaſi libras cen
tū. Acceperūt g̊ corp⁹ ihū et liga
uerūt eū lintheis cū aromatib⁹ ſi
cut mos ē iudeis ſepelire. Erat au
tē in loco vbi crucifixus ē ortus ⁊
in orto monumentū nouū i quo
nōdū quiſꝗ̄ poſitus erat. Ibi g̊
ꝓpt̄ paraſceuē iudeoꝝ: quia iuxta
erat monumentū poſuerūt ihm.

¶ Ca. xx.

VNa aūt ſabbati
maria magdalene venit ma
ne cū adhuc tenebre eēnt ad mo
numentū ⁊ vidit lapidē ſublatū
a monumēto. Cucurrit g̊ ⁊ venit
ad ſymonē petruꝫ ⁊ ad aliū diſci
pulū quē amabat ihūs ⁊ dicit il
lis Tulerūt dn̄m de monumento
⁊ neſcim⁹ vbi poſuerūt euꝫ. Exijt
g̊ petrus ⁊ ille ali⁹ diſcipul⁹ ⁊ ve
nerūt ad monumētuꝫ. Currebāt
aūt duo ſil' ⁊ ille ali⁹ diſcipul⁹ p̄
cucurrit citi⁹ petro ⁊ venit p̄mus
ad monumentū. Et cū ſe inclinaſ
ſet vidit poſita lintheamina. nō tn̄
introiuit. Venit g̊ ſymon petrus
ſequēs eū ⁊ introiuit in monumē
tū. Et vidit lintheamina poſita et
ſudariuꝫ qd̄ fuerat ſup caput ei⁹
nō cū lintheaminib⁹ poſitū. ſed ſe
paratī inuolutū i vnū locuꝫ. Tūc
g̊ introiuit ⁊ ille diſcipul⁹ q̄ vene
rat p̄m⁹ ad monumentū ⁊ vidit
⁊ credidit. Nōdū eīm ſciebāt ſcri
pturā: ꝙ oporteret euꝫ a mortuis
reſurgere. Abierūt g̊ iterū diſcipuli
ad ſemetipſos. Maria aūt ſtabat
ad monumentū foris plorās. Dū
ergo fleret inclinauit ſe ⁊ ꝓſpexit
i monumentū. Et vidit duos an
gelos i albꝭ ſedētes: vnū ad caput
⁊ vnū ad pedes vbi poſitū fuerat
corp⁹ ihū. Dicūt ei illi Mulier qd̄
ploras? Dicit eis Quia tulerūt do
minū meū ⁊ neſcio vbi poſuerūt
eū. Hec cū dixiſſet cōuſa ē retror
h' apparu' ma' p° ſum ⁊ vidit ihm ſtantē ⁊ nō ſcie
bat ꝙ ihesus ē. Dicit ei ihūs. Mu
lier quid ploras? Quē q̄ris? Illa
exiſtimās ꝙ ortulan⁹ eēt: dicit ei
Dn̄e: ſi tu ſuſtuliſti eū dicito mihi
vbi poſuiſti eū ⁊ ego eū tollā. Dic̄
ei ihesus. Maria. Cōuerſa illa dic̄
ei. Raboni qd̄ dicit̄ magiſter. Dic̄
ei ihesus. Noli me tāgere. Nōduꝫ
eīm aſcendi ad patreꝫ meū. Vade
autē ad frēs meos ⁊ dic eis. Aſcē
do ad p̄rem meū ⁊ p̄reꝫ veſtꝝ: deū
meū ⁊ deū veſtꝝ. Venit maria ma
gdalene ānūtians diſcipul' ꝙ vi
di dn̄m ⁊ hec dixit m̄. Cū g̊ ſero eſ
ſet die illo vna ſabbatoꝝ ⁊ foēs
eēnt clauſe vbi erāt diſcipli ꝯgre
appa' 2° diſcipl' gati ꝓpt̄ metuꝫ iudeoꝝ: venit ihs ⁊
ſtetit i medio ⁊ dixit eis. Pax vo
bis. Et cū hec dixiſſꝫ: oſtēdit eis ma
n⁹ ⁊ latus. Gauiſi ſūt g̊ diſcipuli:
viſo dn̄o. dixit g̊ eis iterū. Pax vo
bis. Sicut miſit me pr̄ et ego mitto
vos. Hec cū dixiſſꝫ iſufflauit ⁊ dic̄
eis. Accipite ſpm̄ſcm̄ Quoꝝ remi
ſeritis pctā remittūt̄ eis ⁊ quoꝝ reti
nueritis retēta ſūt Thomas autē
vn⁹ ex duodecī q̄ dicit̄ didim⁹ nō
erat cū eis qn̄ venit ihūs. dixerūt
ergo ei alij diſcipuli. Vidim⁹ do
minū. Ille aūt dixit eis. Niſi vide
ro in manib⁹ eius fixurā clauoꝝ

⁊ mittā digitū meū in locū clauo
rū ⁊ mittam manū meā in latus
eiꝰ: nō credā. Et poſt dies octo ite
rū erant diſcipuli eiꝰ intus ⁊ tho
mas cū eis. Venit iheſus ianuis
clauſis ⁊ ſtetit ī medio ⁊ dixit eis
Pax vobis. Deinde dic̄ thome. In
fer digitū tuū huc ⁊ vide manus
meas ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte ī
latus meū ⁊ noli eē incredulus ſꝫ
fidelis. Rn̄dit thomas ⁊ dixit ei.
Dn̄s meꝰ ⁊ deus meꝰ. Dic̄ ei ih̄us
Quia vidiſti me thoma credidiſti
beati qui nō viderūt ⁊ crediderunt
Multa quidē ⁊ alia ſigna fecit ihe
ſus in ꝯſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ q̄
nō ſunt ſcripta in libro hoc. Hec
aūt ſcripta ſunt ut credatis quia
iheſus ē filiꝰ dei ⁊ ut credētes vitā
habeatis ī noīe eiꝰ. ¶ Ca. xxi.

Poſtea manifeſtauit ſe iterū
ih̄s ad mare tiberiadis. Ma
nifeſtauit autē ſic. Erant ſimul ſy
mon petrus ⁊ thomas qui dr̄ di
dimꝰ et nathanael q̄ erat a cha
na galilee ⁊ filij zebedei ⁊ alij ex
diſcipulis eiꝰ duo. Dic̄ eis ſymō
petrus. Vado piſcari. Dicūt ei. Ve
nimꝰ ⁊ nos tecū Et exierūt ⁊ aſcē
derunt ī nauim ⁊ illa nocte nihil
prendiderūt. Mane autē facto ſte
tit ih̄us in littore. nō tn̄ ꝯgnoue
runt diſcipuli q̄a iheſus eſt. Dicit
ergo eis ih̄s. Pueri nūquid pul
mentariū habetis. Rn̄derūt ei. n̄
Dic̄ eis. Mittite ī dexterā nauigij
rete ⁊ inuenietis. Miſerūt ergo ⁊
iam nō valebant illud trahere p̄
multitudine piſciū. Dic̄ ergo diſci
pulus ille quē diligebat ih̄us pe
tro. Dn̄s eſt. Symō petrus cū au
diſſet qꝛ dn̄s ē tunica ſuccinxit ſe
erat eñ nudꝰ ⁊ miſit ſe in mare.
Alij autē diſcipuli nauigio vene
runt. Nō eñ longe erāt a terra. ſꝫ
quaſi cubitis ducentis trahentes
rete piſciū. Vt ergo deſcenderūt in
terrā viderunt prunas poſitas ⁊
piſcē ſuppoſitū ⁊ panē. Dicit eis
iheſus. Afferte de piſcibus quos
prendidiſtis nūc. Aſcēdit ſymō
petrus ⁊ traxit rete in terrā plenū
magnis piſcibus centūquinqua
gintatribꝰ. Et cū tanti eēnt non ē
ſciſſum rete. Dic̄ eis ih̄us. Venite
prādete. Et nemo audebat diſcū
bentiū interrogare eū tu quis es
ſcientes qꝛ dominus eſt. Et venit
ih̄us ⁊ accepit panē ⁊ dabat eis
⁊ piſcē ſimilr̄. Hoc iam tercio ma
nifeſtatus ē iheſus diſcipul' ſuis.
cū reſurrexiſſet a mortuis. Cū ergo
prandiſſꝫ dixit ſymoni petro ihe
ſus. Symon iohannis diligis me
plus hijs. Dic̄ ei. Etiā dn̄e tu ſcis
q̄a amo te. Dicit ei. Paſce agnos
meos. Dicit ei iterū. Symon iohā
nis diligis me. Ait illi. Etiā dn̄e
tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce
agnos meos. Dic̄ ei tercio. Symō
iohānis amas me. Cōtriſtatus
eſt petrus qꝛ dixit ei tertio amas
me ⁊ dic̄ ei. Dn̄e tu omnia ſcis. tu
ſcis qꝛ amo te. Dicit ei paſce oues
meas. Amen amen dico tibi. cū
eēs iunior cingebas te ⁊ ambula
bas vbi volebas. Cū autē ſenue
ris extendes manꝰ tuas Et aliꝰ te
cinget ⁊ ducet q̄ tu non vis Hoc
autē dixit. ſignificans qua morte
clarificaturꝰ eſſet deū. Et cū hoc di
xiſſet dic̄ ei ſequere me. Cōuerſus
petrꝰ vidit illū diſcipulū quē di
ligebat ih̄s ſequētē q̄ ⁊ recubuit

in cena ſup pectus ei⁹ et dixit. dn̄e
quis eſt qui tradet te. Hūc ḡ cum
vidiſſet petrus: dicit ih̄u. dn̄e: h
aūt quid? Dicit ei ih̄us. Sic eum
volo manere: donec veniaꝫ. Quid
ad te? Tu me ſequere. Exiuit ēgo
ſermo iſte int̄ fratres. qꝛ diſcipu
lus ille nō morit̄. Et nō dixit ihe
ſus non morit̄. ſed ſic eū volo ma
nere donec veniā: quid ad te? Hic
ē diſcipulus ille qui teſtimoniuꝫ
phibet de hijs ⁊ ſcripſit hec. Et ſci
m⁹: quia verū eſt teſtimoniū ei⁹.
Sunt autē ⁊ alia multa que fecit
ih̄us que ſi ſcribant̄ per ſingula
nec ip̄m arbitror mundū capere
poſſe eos qui ſcribendi ſūt libros.

Explicit euāgeliū ſcd̄m Johā
nē. Incipit p̄fatio ſcī Jheroni
mi in oēs ep̄las ſcī Pauli.

PRimū querit̄: q̄re poſt
euangelia q̄ ſupplemē
tū legis ſūt ⁊ in quib⁹
nob̄ exēpla et p̄cepta
viuendi pleniſſime digeſta ſunt
voluerit ap̄lus has ep̄las ad ſin
gulas eccl̄ias deſtinare? Hac aūt
cauſa factū videt̄: ut ſcilicet initia
naſcētis eccl̄ie nouis cauſis exiſtē
tib⁹ p̄ueniret ⁊ ut p̄ntia atq₃ oriē
tia reſecaret vitia et poſt futuras
excluderet q̄ſtiōes exēplo ꝓphaꝝ
q̄ poſt editaꝫ legē moyſi in q̄ oīa
dei mandata legebant̄. nihilomi
n⁹ tn̄ doctrina ſua rediuiua ſemp
populi ɔpreſſere peccata ⁊ ꝓpt exē
plū viuendi libros ad noſtram
etiā memoriā tranſmiſerūt. Dein
de querit̄: cur nō amplius q̄ decē
epiſtolas ad eccl̄ias ſcripſerit. De
cem ſunt eñ cū ea que dicit̄ ad he
breos. naꝫ relique quatuor ad di
ſcipulos ſpecialit̄ ſūt porrecte. Ut
oñderet nouū nō diſcrepare a ve
teri teſtamento ⁊ ſe ɔtra legē nō
facere moyſi. ad numeꝝ primoꝝ
decalogi mandatorū ſuas ep̄las
deſtinauit ⁊ quot ille preceptis a
pharaone inſtituit liberatos: toti
dē ep̄lis a dyaboli ⁊ ydolatrie ſer
uitute edocet acquiſitos. Nā ⁊ du
as tabulas lapideas: duoꝝ teſta
mētorū figurā habuiſſe: viri eru
ditiſſimi tradiderunt. Epiſtolā ſa
ne que ad hebreos ſcribit̄ quidā
pauli nō eē affirmant eo q̄ non
ſit eius nomīe titulata ⁊ ꝓpter ſer
monis ſtiliq₃ diſtātiaꝫ. ſ₃ aut bar
nabe iuxta tertullianum aut luce
iuxta quoſdā vel certe clementis
diſcipuli ap̄loꝝ ⁊ epiſcopi roma
ne eccl̄ie poſt apoſtolos ordinati.
Quibus reſpondendū ē. ſi ꝓpterea
pauli nō erit q̄a ei⁹ nō habet no
mē: ergo nec alicuius erit. qꝛ nul
li⁹ nomine titulat̄. Qd̄ ſi inconue
niens abſurdūq₃ eſt: ip̄i⁹ magis
eē credēda ē que tāto doctrine ſue
fulget eloquio. Sed qm̄ apud he
breorū eccl̄ias q̄ſi deſtructor legis
falſa ſuſpitione habebat̄: voluit
tacito nomine de figuris legis et
veritate criſti reddere ratiōem: ne
odiū nominis fronte prelati: vti
litatē excluderet lectionis. Nō eſt
ſane miꝝ ſi eloquentior videat̄ in
ꝓprio ideſt hebreo q̄ in p̄egrino
ideſt in greco: quo cetere epiſto
le ſūt ſcripte ſermone. Mouet eti
am quoſdam quare romanoꝝ
epiſtola in primo ſit poſita: cū eā
nō p̄mo ſcriptā ratio manifeſtet